

Time Out

BARCELONA

#573

14 - 20 DE
NOVEMBRE
2019

GOLOS

**COLMADOS
DE BARCELONA!**
9 botigues de
queviures amb
ànima que ens
omplen el rebost
amb productes
extraordinaris

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

TIME TIME TO TO



COMPRA LA TEVA
ENTRADA
ANTICIPADA
timeout.cat/time-to-eat



NO T'HO PERDIS
30 DE NOVEMBRE
MUSEU MARÍTIM
DE BARCELONA

TIME TO EAT FEST
PRODUCTE CATALÀ, XEFS I TIME OUT

TimeOut

TIME TIME TO TO

NO T'HO PERDIS
30 DE NOVEMBRE
MUSEU MARÍTIM
DE BARCELONA

COMPRA LA TEVA
ENTRADA
ANTICIPADA
timeout.cat/time-to-eat

Amb la col·laboració de:

Coca-Cola
SIGNATURE MIXERS

SINCE 1963
JEANLEON
A MAN, A TIME, A WINE



COINTREAU

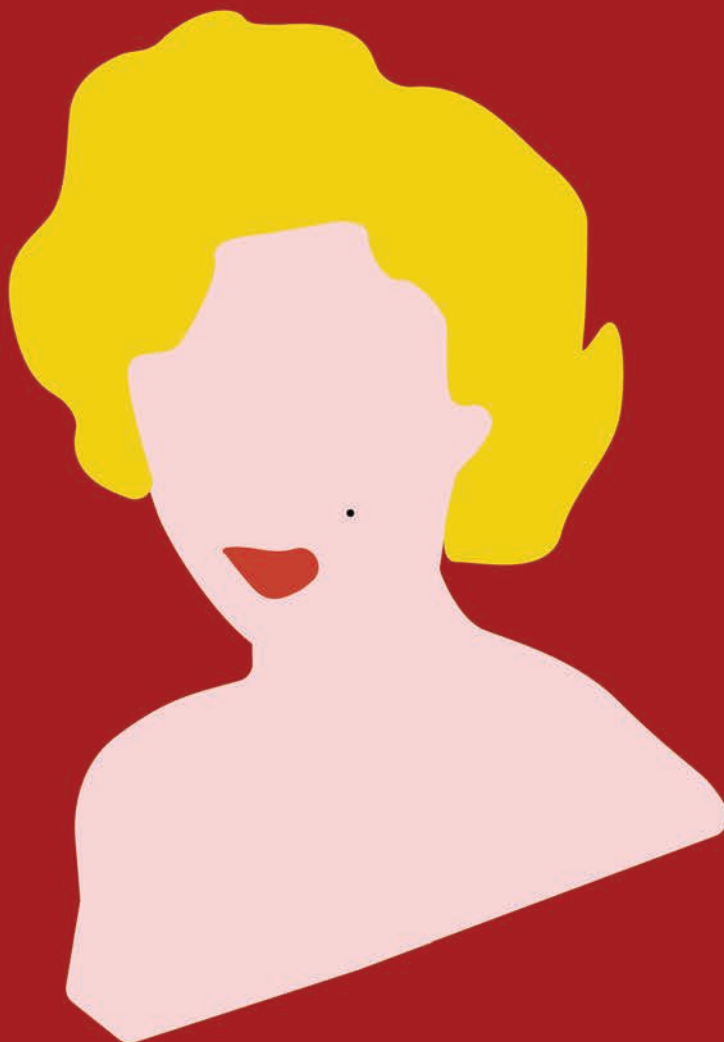
Patrocinat per:



**Generalitat
de Catalunya**



**ESTRELLA
DAMM**



AVUI SOPO AMB... LA MARILYN!

Jean Leon i Time Out et conviden a un sopar maridat amb el vi que ha marcat un temps i el cinema que ha marcat una època.

A l'Hotel The Barcelona EDITION, el 4 de desembre a les 20.30 h.

> Compra la teva entrada a timeout.cat/avui-sopo-amb
i gaudeix d'una experiència única

SINCE 1963
JEAN LEON
A MAN & TIME & WINE

TimeOut

Sumari

Del 14 al 20 de novembre de 2019



Albert Serra **Cinema**, pàg. 28

MÀRIA DIAS



Angélique Kidjo **Música**, pàg. 35

LAURENT SEROUSSI



Baldomero **Menjar**, pàg. 40

MÀRIA DIAS



'La política del disseny' **Tendències**, pàg. 44

Reportatges

14. La botiga perfecta

Naila Tahbub agafa el cistell per acompanyar-nos a nou dels colmadors amb més encant i més ben assortits de Barcelona.

18. Deu anys després

Josep Lambies entrevista Marta Nieto i Rodrigo Sorogoyen, protagonista i director de *Madre*, una pel·lícula que és un calfred.

Seccions

- 05. Ara i aquí
- 22. Coses per fer
- 28. Cinema
- 31. Teatre i Dansa
- 35. Música i Nit
- 38. LGBTI+
- 39. Art
- 40. Menjar i Beure
- 44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

facebook.com/timeoutbcn

@timeoutbcn

@timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**



Escalfeu-vos Ha refrescat, oi? No patiu, que en aquest número trobareu caliu. Parlem de *Liberté* (pàg. 28), el *cruising avant la lettre* filmat per Albert Serra; fem una declaració d'amor apassionada a una cuinera –amb petició de matrimoni inclosa– (pàg. 41); recomanem un bar per lligar (pàg. 42), i triem tres jerseis lletraferits (pàg. 45). I descobrirem què tenen en comú l'alvocat i Rosalía (pàg. 11).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Enriqueta Martí

Un relat d'Irene Solà

ASSENYALO LA PORTA de casa, el 29 del carrer Joaquín Costa, entre el Bubup i la farmàcia, davant del Supermercat Express on hem comprat birra, i dic, aquesta porta és com una boca, el que s'empassa no t'ho torna, i si t'ho torna, t'ho torna mastegat. Diferent. Canviat.

I et parlo d'aquella nena que es deia Teresita que va entrar agafada de la mà de l'Enriqueta Martí, amb uns rínxols color de castanya. La va veure per una finestra una veïna, que ho va explicar al matalasser, que ho va dir a un agent municipal, que ho va comunicar al seu cap, un tal Ribot, que va anar a buscar l'Enriqueta Martí als safarejos del carrer Ferlandina, i amb l'excusa d'una denúncia per tinença de gallines al pis, va entrar al número 29 del carrer de Joaquín Costa, que llavors es deia carrer de Ponent, entresòl primera, el pis de sota el meu. Quan en va sortir, duia de la mà la nena perduda, rapada, i una segona criatura. I llavors tot se'n va anar de mare. Durant anys la premsa sensacionalista de l'època va escriure que



l'Enriqueta Martí, vampira del Raval, havia segrestat, prostituït i assassinat una quantitat molt variable –segons l'article– de nens, per després fer-ne ungüents i pocions i mantega. Tot i que més recentment també han sortit veus redemptores que diuen que de fet era una pobra dona que tenia un càncer d'úter i una vida molt trista a la Barcelona molt grisa de fa cent anys. Qui sap.

I t'explico que els fills de la Maria, l'antiga propietària del l'entresòl primera, van entrar al pis amb els cors com préssecs, els genolls rodons i les cametes que havien d'aixecar enlaire, d'una en una, per pujar les escales, i en van sortir amb la pell dels cors una mica més dura, com la d'un alvocat, de tant sentir com la gent des del carrer els cridava: "Assassins, assassins, que us mengeu els nens!". Ara que sa mare és morta, cap dels dos hi viu, i lloguen el pis a Airbnb, i l'omplen cada setmana de turistes mig preocupats, mig desconfiats de la seguretat del barri, que

no saben res de l'Enriqueta, i que surten de la casa pensant que ho han entès, que n'han format part, que coneixen Barcelona, la de veritat.

Obro la porta, i tant parlar de vampirs, Transsilvània o el Raval, et dic, entra per lliure voluntat, marxa quan vulguis i deixa una mica de la felicitat que dus, aquí. I penso, *joder* que gilipolles. No te les volia explicar totes aquestes històries de por i

totes les reflexions sobre portes que masteguen els que hi entren. Però rius. Qui sap si perquè has entès la cita. I dius que vols pixar, i que vols una altra birra i que vols fer l'amor, així, de cop, ho dius, i després vols dormir i demà esmorzar. I jo no entenc com no marxes corrents, per idiota, però en comptes d'això, entres, com un xiclet dins d'una boca, amb totes les possibilitats que esbatenen les portes.

→ La setmana que ve... 'Franco' per Marc Pastor.

Quan en va sortir, duia de la mà la nena perduda, rapada

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Emportar-te



No hi ha res més poderós que una ciutadania ben informada. La XVI edició del **Festival de Cinema i Drets Humans** és una gran oportunitat per fer-ho. Serà del 14 al 25 de novembre als Texas, la Filmoteca i CineBaix.

Celebrar



La revista barcelonina **Rockdelux** fa 35 anys i ho celebra amb un número commemoratiu de 200 pàgines. Un resum del millor de l'última dècada amb 150 discos, 50 concerts, 50 sèries, 50 pel·lícules... Llegiu, llegiu!

Firar-te



I mentre compres, contribuir no al capitalisme, sinó a la solidaritat. **Baül Weekend** és un mercat de segona mà amb marques de luxe que dedica tota la recaptació a la Fundació Arrels. El ds. 16 i el dg. 17 a Diputació, 248.



RECEPTA ORIGINAL DEL 1876

100% INGREDIENTS NATURALS. SENSE SULFITS AFEGITS, NI ADDITIUS, NI CONSERVANTS



Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms



Lía Pérez Cruz

Creadora escènica, 27 anys
@liaperezcruz

Tu no venies del món del teatre...

Vaig estudiar cinema, però vaig acabar fent comunicació de formats i festivals de ficció. Vaig aprendre moltes coses, però no era el que volia fer. També soc actriu i escric. He fracassat molt, escrivint, dirigint i actuant, i fracassar m'ha permès passar-m'ho més bé.

Ara has fundat Todoporepunk.

Sí, és una companyia que va néixer en un taller d'interpretació. El Pol Fernández, que és el meu soci, va fer una escena d'*Els desgraciats*, de l'Ivan Morales i el Martí Gallén, i vam decidir muntar-la. És una obra que agafem amb molt de sentit perquè és fosca i parla del masclisme, un virus que afecta tant a homes com a dones i que s'associa als llocs de poder.

Quin tipus de muntatge fas?

No soc una directora a l'ús, penso que he d'estar en una posició en

què generi dinàmiques creatives i amb la qual estableixi que els actors són creadors i que han de tenir llibertat per carregar-se el text i transformar el personatge.

**Una tècnica
actoral:**
La Meisner...
i la Grotowski!
Una pel·li:
El doc *I clowns*,
de Fellini

Quins actors tens en escena?

En Pol Fernández i el Pau Escobar, amb qui hem adaptat *Els desgraciats* a la nostra essència. A més, els personatges són dos pallassos i hi ha tot un joc de màscares, mostrant el cinisme d'entre allò que ensenyem i allò que amaguem. Estem al teatre La Gleva fins al 24 de novembre!

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no)
que hem sentit aquesta
setmana als carrers de
Barcelona

Dues companyes
de feina es queixen
d'oficina vella:
-**És que les parets
amb gotel·le em
treuen les ganes de
viure.**

Dos amics que surten
d'un concert de la
Rosalía:
-**Des que he somniat
amb ella, em penso
que soc amic seu.**

En el bar d'una
llibreria, el llibreter li
diu a un client:
-**Doncs jo segueixo
una dieta molt
equilibrada:
m'alimento amb
xuixos i equinàcia!**

A classe d'aiguagim,
la monitora explica
un exercici a un grup
de senyores grans:
-**Avui farem un
tsunami!**
-**¿Qué dice?**
-**¡Que vamos a hacer
un salami!**

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

BCNQUIZ!

Barcelona portuària

Per Ricard Martín

El port és un lloc fascinant, amb les seves normes, i per on cada any transiten 66.000 milions de tones de mercaderia! Què en sabeu?

1. Las Golondrinas passen gent pel port des del 1888. D'on ve el nom?

- 01.** Va haver-hi una plaga d'orenetes, i la gent saltava als vaixells de passeig per aixoplugar-se de les cagarades.
- 02.** Bécquer hi va agafar un gat d'absenta i es va pensar que els vaixells eren ocells.
- 03.** D'un ocell que no té res a veure amb la nostra oreneta.

No va sortir del port de Barcelona, però des d'allà el seu dit assenyalava cap a Àfrica. Tot i que en realitat va arribar a Amèrica, la seva primera intenció era anar a petar a les Índies.



2. Arran de mar

GILIMARD

→ Línia de creuers que ho peta en tots els sentits.

CANTISUN

→ Abans súper de la droga, ara centre logístic.

LENAE

→ Granja gourmet a la Marina de Port.



L'Antoni Miralda el va casar amb l'Estàtua de la Llibertat, en una cerimònia desangelada que es va fer al costat de Las Vegas: hi havia dues pelvis, una per cada nuvi, que simbolitzaven la fertilitat.

3. Cert o fals?

→ El 2014, un directiu d'una de les grans operadores del port de Barcelona va ser condemnat a 12 anys de presó per voler introduir 200 quilos de cocaïna en vaixell.

4. Quin grup català va dedicar una cançó sexual als estibadors?

- 01.** Manel: es deia *Corrandes de la maroma tibada*, i els van demandar el Sindicat d'Estibadors.
- 02.** Love of Lesbian: es deia *Que gorda tienes la maroma, Johnnyboy*, i els va convidar a sopar el Sindicat d'Estibadors.
- 03.** Els Surfing Sirles: el protagonista de la cançó s'ho feia amb un estibador.

→ **SOLUCIONS:** 1. 3. Un cubà, Leopoldo Herrera, va inaugurar a Barcelona aquest transport típic de la badia de Matanzas, dit així per l'oreneta de mar, que vola per alta mar i torna a terra. 2. La naviliera GRIMALDI és un dels operadors responsables dels tres milions de creueristes que van passar pel port el 2018. **CANTUNIS**, al segle XIX, va ser un lloc favorit pels suïcides romàntics que es tiraven al mar. Havia de ser un bari fi, però l'obertura del cementiri de Montjuïc hi va portar el barratisme. La Granja **LENAE**, 3. Cert: l'ex-director general de TERCAT, José Mestre, qui fou Empressat de l'Any i va tenir una mansió a Pedralbes amb obra de Miró i Picasso. 4. 3. Tota una delicadesa: versió psych-punk en català de Donna Summer, on en lloc d'I feel love canten "estibadoooo". **IDENTI-KIT:** Cristòfor Colom.

Si em perdo, busqueu-me a... El Flako Corn Flakes & Co.

Marga Ortiz
Redactora en pràctiques



Sóc una *morning person* i, conseqüentment, una gran fan dels bols contundents de cereals per esmorzar. Vaig descobrir aquest lloc del Born quan encara era un local de quinze cadires, després de seguir l'encertada recomanació de la meva estimada cosina. Als que no hi heu anat mai

us faig saber que és el paradís si busqueu un esmorzar, *brunch* o berenar vigorós i de qualitat. Ofereix un menú amb més tipus de cereals dels que podríeu arribar a somiar, i infinites combinacions de *toppings* que no només fan revifar; també són excel·lent material de postureig.

SÈRIES



Hache

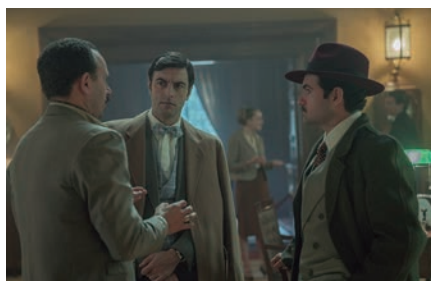
EL BARRI XINO, el port, el tràfic d'heroïna i la màfia italiana. Som als anys 60. Amb tots aquests elements podíem imaginar-nos un *Babylon Berlin* o un *The wire* català. Somiar és gratis. La nova aposta espanyola de Netflix ens tenia atrapat, però tanta expectació ha acabat amb destrempada. Un thriller amb molt bona ambientació per retratar una Barcelona ronyosa i fosca, però que no aprofundeix en el context. Volíem un *Gomorra* i ens han donat un altre *Velvet*.

■ **Serielizados**
→ Disponible a Netflix



Ben fet

Aconseguir que Barcelona sembli Gotham. L'aire gàngster que respira la sèrie creada per Verónica Fernández és meravellós. Impossible sortir d'aquesta atmosfera opressiva que explica l'arribada de l'heroïna al Mediterrani.



No cola

La relació entre Malpica (Javier Rey) i Helena (Adriana Ugarte). El personatge d'ella, sotmesa als encants d'un mafiós que la maltracta, no aporta res de nou. Aquesta imatge de la dona s'hauria de superar.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Coc-te'l

Segons aquesta grafia, el combinat de diferents begudes (pronomen "el") prové de la voluntat del barmen de preparar la barreja mitjançant un procés tèrmic ("coure" refredant amb gel) a un client de confiança (pronomen "et").

3 RAONS PER LLEGIR...



EL PES DE LA NEU

Christian Guay-Poliquin

→ Ed. del Periscopi. Trad. d'Anna Casassas
Figueras. 256 pàg. 18,50 €.

1.

El regne hermètic de la neu

"O esperem que els dies i les nits se'ns mengin de viu en viu. O bé ens fabriquem unes ales i fugim volant", anticipa el prefaci d'*El pes de la neu*. Un thriller dominat pel paisatge, poblat de personatges que viuen esclafats per un hivern implacable que sembla infinit, com gairebé tots.

2.

Accident, apagada, misteri

Un jove ha patit un accident de trànsit i la seva situació és crítica. L'hospital no en pot tenir cura i l'han deixat a càrrec d'un misteriós desconegut que espera una veïna que l'hauria de rescatar. Som en un poble aïllat per la neu, que ansieja l'arribada de la primavera mentre esgota els recursos per a la supervivència.

3.

Un fred que talla

Christian Guay-Poliquin (Quebec, 1982) escriu des d'una primera persona febril un relat d'incertesa. Ho fa amb frases curtes i coents com punts de sutura. Unes paraules que semblen escrites tremolant i que traslladen una gelor de la qual no es pot escapar.

■ **Maria Junyent**

Ricard Martín
Menjari i Beure

FIGHT!

Maria Junyent
Cap de reportatges

Menjar alvocats

(i la setmana que ve... Previsions meteorològiques)

Et cal un bon alvocat

A vegades costa defensar una cosa per tot el soroll i la presa de pèl que l'encimbella, però no em toqueu l'alvocat. Sí, l'alvocat és l'exquisit ciment de l'ensarronada del *brunch* cuqui de la torrada d'espelta a 10 euros... Però penseu que l'aigua de l'aixeta tampoc en té la culpa que la cobrin a 2 euros i mig, tot per un filtre i una ampolla de lema cursi. De l'alvocat m'agrada que la diversió comença al mercat: l'has de tocar per saber quin et pots emportar (hi tinc una comunicació gairebé al mateix nivell que amb el meló).

No us clavaré la pallissa amb allò del colesterol bo i bla, bla, bla... M'agrada perquè és deliciós. I punt. Una amanida de tomàquet i ceba, amb l'oli extra verge pot ser boníssima. Amb un alvocat llescat, i tres gotes espremudes de llimona, saltem a l'exquisidesa. I sense l'alvocat no hi hauria guacamole, una de les coses més bones del món. I per si fos poc, surt a la portada del meu disc favorit de Pearl Jam. Sé que és poc sostenible: només me'n menjo un a la setmana.



La Rosalía de les fruites

Amb l'alvocat em passa el mateix que amb la Rosalía. No tinc res en contra de cap dels dos. De fet, m'agraden bastant. El que m'avorreix és la seva omnipresència, el fet que de sobte l'univers s'hagi posat d'acord a reclamar-los com a noves deïtats: "Quin bon gust, quina renovació tan necessària, en volem més!".

Recordo amb tendresa i saliva la revolució dels primers talls d'alvocat a l'amanida, la nova cremositat dels esmorzars, els primers guacamoles compartits amb (avui) exnòvios. Però aquestes imatges s'encavalquen amb preses de pèl com torrades a 8 euros, amanides per les quals has de demanar un préstec, articles de certs mitjans (he, he) que canten els beneficis de menjar un alvocat al dia perquè és greix bo i bla bla bla. Mentrestant, la World Avocado Organization (sí, és real) ha desembarcat a Espanya amb l'objectiu de conscienciar-nos per consumir encara més or verd "*a todas horas y todos los días del año, gracias a un suministro global*".

GRRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Festius sense cotxes com a Bogotà



Per una banda, és una de les ciutats on la gent passa més temps atrapada en un embús. De l'altra, la capital colombiana ha transformat el seu Ciclovía en un model que molts ajuntaments han volgut copiar. Cada diumenge o festiu des del 1974, entre les 7 i les 14 h, els habitants de Bogotà gaudeixen de 126 quilòmetres de carrers tallats al trànsit. Al voltant d'un milió i mig de persones de mitjana fan servir aquesta iniciativa pionera que amb els anys ha crescut com un emblema de la ciutat. Imagineu la Gran Via o la Diagonal de Barcelona lliures de cotxes cada cap de setmana? ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a [timeout.cat/grrrr](https://www.timeout.cat/grrrr)

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

ART O-brim!

La Fundació Suñol estrena nou espai a les Corts amb dues jornades inaugurals amb un taller familiar a càrrec de Mònica Planes, la *performance* d'Esther Rodríguez-Barbero i el concert audiovisual de Sara Fontán i Anna Irina.

→ Fundació Suñol. M: Les Corts. Dv. 15 i ds. 16.

XERRADA Txernòbil

Míriam del Río, autora del llibre *Turismo dark*, ens parlarà d'aquesta nova modalitat de turisme que consisteix a visitar llocs que han patit desastres naturals, accidents, assassinats... En aquesta ocasió, Del Río se centrarà en el fenomen de Txernòbil i analitzarà com i per què aquesta ciutat rep més de 100.000 visites l'any malgrat la radiació.

→ B the Travel. M: Diagonal.

Dj. 14, 19 h.

NO T'HO
PERDIS

JORNADA
Violències de Gènere en l'Art
Divendres tindrà lloc l'última de les tres sessions organitzades amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència Envers les Dones, on es fa un recorregut a través d'obres que demostrin com les dones han lluitat i lluiten per aconseguir els mateixos drets que els homes i l'erradicació de la misogínia i les violències de gènere.

→ Francesca Bonnemaison.
M: Urquinaona. Dv. 15, 19 h.

**LGBTI+
FOK**
FOK és Festa Orgull Karmel, que vol visibilitzar el col·lectiu LGBTI, amb una xerrada sobre diversitat i la projecció de *Hedwig and the angry inch* (divendres) i una desfilada (dissabte).

→ Diversos espais. Fins al 16 de novembre.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRISNEGRO
Plaça Reial, 18. 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Oscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Branding Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Enar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripció | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exempler gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya



Difusió controlada per:



Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables





CLAVA-LI ELS ULLALS

a la **BOX BEST BURGERS**

i menja a 10 de les millors hamburgueseries de Barcelona a meitat de preu!



← Compra la teva BOX per 19,95 €
a timeout.cat/boxburgers



La pots recollir a:



PANGEA
THE TRAVEL STORE

TimeOut

La botiga perfecta

Reivindiquem els colmados i ho fem per molts motius: per la seva bellesa (en contingut i continent), per la seva història arrelada a la ciutat i per la seva proximitat. Veniu?

Per **Naila Tahbub** Fotografia **Irene Fernández**

Queviures, colonials, ultramarins, drogueries, bodegues, xarcuteries, mantequeries i així fins a omplir un parell de línies més. Totes aquestes paraules es fan servir per anomenar un ventall de tipologies diverses que va des de la botigueta de barri on trobar una mica de tot fins al celler on comprar vi a granel, fruita seca i alguna llauna. El verb castellà 'colmar' (vessar) dona nom i conceptualitza aquest tipus de botigues. El seu origen són les drogueries de Ciutat Vella.

Allà s'hi podien trobar tota mena de productes exquisits del comerç d'ultramar: cacau, cafè, vainilla... Però també tenien tot el material imprescindible per als oficis. Hem d'imaginar-los en contraposició als establiments del mercat de l'època, amb productes que vessaven reguerots de vísceres que lliscaven Rambla avall. Amb l'enderrocament de les muralles i la implementació del Pla Cerdà, sorgeix una nova zona (lluny del budellam i de la

putrefacció) per a una nova classe social: la burgesia. És aquí on neixen les botigues de queviures dels xamfrans de l'Eixample: abundants, amb una disposició de mobiliari i ornamentació exuberant. Seran els propietaris d'aquests establiments els qui especialitzaran el seu producte a la recerca de distinció i classe. Al bell mig d'aquest context, un tal Nepomuceno del Conde Núñez crea una botigueta de comestibles, a l'estil de les bodegues andaluses a la qual anomena 'Del Colmado', on venia vins generosos, dolços i secs, carns, embotits, fruita seca i tota mena de formatges.

Al llarg d'aquest reportatge veurem com les característiques d'aquests establiments –qualitat, tracte, proximitat– s'entrellacen creant més confluències que diferències en botigues que són úniques en la seva espècie.



COLMADO MÚRRIA

l'icònic

Fundat el 1898 i situat al número 85 de Roger de Llúria, aquest carismàtic establiment es coneix per la seva façana i per la seva cartelleria modernista, signada per artistes de primer ordre. "Una mostra del primer màrqueting contemporani gastronòmic", segons l'experta en aquests establiments, Inés Butrón.



TIERRA TRÁGAME

Per degustar

Un clar exemple que, a l'hora d'adaptar-se als nous temps, aquests establiments adopten models de negoci heterogenis i cada cop més especialitzats. Tierra Trágame neix com a distribuïdor de productors petits i difícils de trobar per a l'hostaleria i hotelaria a escala mundial. Però, a més a més, al seu magatzem amagat en un tranquil passatge al costat del passeig de Sant Joan, tothom qui ho vulgui pot comprar i degustar aquest mateix producte de qualitat i especialitat.

→ Passatge de Tasso, 6.

M: Tetuan. 93 244 04 76.

@tierra_tragame

Al gra(m)



LLEGUMS CUITS General Álvarez de Castro, 10

Situada a tocar del mercat de Santa Caterina, és una oda a la senzillesa: venen allò que el nom indica. Us tocarà demanar tanda perquè aquí sempre hi ha cua.

LLEGUMS BONAVISTA

Bonavista, 27

Amb més de 100 anys d'història, la Neus Castelló està al darrere del taulell d'aquesta botiga des de fa uns 30 anys. També hi venen fruita seca i plats casolans preparats.

LA GRANERIA Pujades, 188

Una botiga amb ànima i de tracte familiar que es podria subtitular 'mongeta del ganxet meets azuki'. Hi trobareu una mica de tot: d'aquí i d'allà, d'ara i d'abans. No subestimeu el seu poder!

BODEGA BUENAVISTA

Intimitat i bona selecció

Local de vins petit i acollidor al sud del barri de Gràcia. Un establiment on també es pot disposar d'una molt bona selecció de formatges, embotits i *foies*. Molt interessant el seu celler, amb unes 300 referències. Tenen una sola taula, mig amagada al fons del local, ideal per a bons àpats, tant per a trobades íntimes com per a grups nombrosos. Allà podreu tastar els productes que venen al taulell, tots deliciosos. Des d'aquí us animem a seguir les recomanacions del maridatge. Feu cas als qui en saben!

→ Bonavista, 10. M: Diagonal.

93 218 81 99.

RESTAURANT CASA PEPE

Ostres, que bé!

Un establiment familiar i clàssic de la zona de la Bonanova, filial de l'originari (1947) situat a Balmes, que neix com a botiga de queviures. Degut al seu èxit va passar, en poc temps, de botiga a restaurant, al mateix establiment. Podeu degustar els seus productes en una barra que fa la funció de cafeteria i de bar. Us asseguruem que aquest és el lloc ideal per recompensar-nos de qualsevol mal de la vida a qualsevol hora del dia, a base d'ostres i de cargols punxencs. Se us acut un pla millor que aquest?

→ Plaça de la Bonanova, 4. FGC:AVINGUDA Tibidabo. 93 418 00 87. casapepe.es



Conserves

A Tierra Trágame hi trobareu peix galleg, ibèrics extremenys, espècies d'alta qualitat...



Bac- teris!



FROMAGERIE CAN LUC Berga, 4

En Luc, savi de l'àcid làctic i la caseïna, ha fet realitat el seu somni, i ha creat un paradís per als amants del formatge a la seva *fromagerie*. També hi trobareu mantega i *cheesecake*.

FORMATGERIA SIMÓ Comtal, 4

En ple barri Gòtic, aquesta botiga és coneguda com la Unió Europea dels formatges per la gran diversitat de procedències i varietats que ofereixen. Mantenen un tracte molt proper amb els productors.

FERMENT 9 Sepúlveda, 135

Especialitzats en la fermentació amb la qual elaboren productes artesanals, alguns coneguts al territori i d'altres d'aparença exòtica, d'ultramar. També organitzen tallers d'introducció al món del ferment.

QUEVIURES SERRA Patrimoni ben viu

De botiga de queviures de xamfrà del nou Eixample, a botiga especialitzada en vins, caves i conserves. Compta amb una acuradíssima selecció de formatges i amb un personal caracteritzat pel mestratge de qui fa molts anys que es dedica al mateix ofici. Si hi aneu, sisplau, compreu. Aquests establiments no són només patrimoni cultural, *cosa muerta, seco olvido* (que diria el poeta Alberti) al qual peregrinar. Són cara visible dels productors i del paisatge autòcton, alhora que porta d'entrada gastronòmica d'altres cultures.

→ Girona, 13. M: Girona.
93 317 76 88.

XARCUTERIA ADRIÀ Petit gran establiment

No és la forma sinó el contingut el que dona valor a aquest local. Situat en una anodina plaça del barri de Sant Gervasi, res no adverteix del plaer per als sentits que obtens un cop hi entres. Xarcuteria, plats per emportar... Però el més important és a les prestatgeries plenes de conserves perfectament disposades. Mostra del fet que aquest és un petit gran establiment són els formatges: tenen peces senceres de grans dimensions dignes de monument. Un plaer per als sentits.

→ Plaça Adrià, 4. FGC: Pàdua.
93 201 02 50. xarcuteria-adria.com

CASA GISPERT Colonials i torradors

Fundat l'any 1851, és un dels pocs establiments en actiu previs a l'enderrocament de les muralles de Barcelona. Creat com a botiga de 'colonials' especialitzada en la torrefacció de cafè i fruita seca –activitat que encara es manté–. És la botiga més antiga d'alimentació del barri de la Ribera. Coneguts per haver-se actualitzat de generació en generació, sense perdre l'essència, exporten fruita seca a tot Europa. Si us apropieu per la zona, l'aroma inconfusible del torrat us conduirà fins a les seves portes.

→ Sombrierers, 23. M: Jaume I.
93 319 75 35. casagispert.com

MANTEQUERÍA LASIERRA Especialització i distinció

Clar exemple de les botigues de queviures destinades a la burgesia del segle XX, que un cop caigudes les muralles, busquen llocs més salubres on es respira, es viu i es menja més bé i amb més netedat. Amb el temps, aquest establiment va trobar en l'especialització un punt de distinció de la mà del gust elegant i afrancesat per la mantega i els formatges. Actualment hi trobareu una excel·lent selecció de vins, embotits, formatges, caves i conserves. No us quedeu contemplant la façana: entreu-hi i gaudiu-ne.

→ Rosselló, 160. FGC: Provença.
93 453 35 75. mantequeriasierra.com



Fermier!

Formatges fabricats artesanalment amb la llet de ramat de granja. Els trobareu a la Fromagerie Can Luc.

COLMADO CASA BUENDÍA El bon tracte

Susana Palomino sap que el valor d'una botiga de queviures no es basa només en la selecció del producte de qualitat, artesanal i de proximitat. La Susana sap que l'autèntic valor es troba en la creació de fidelitat a través del tracte familiar, personal i honest. I podem dir que ho ha aconseguit. En aquest establiment et sentiràs com a casa, d'aquí el seu nom. Si només hi poguéssiu anar un sol dia a la vida, us recomanem els seus esdeveniments al voltant del vermut.

→ Roger de Flor, 139. M: Tetuan. 93 463 87 01.

@colmadocasabuendia



Selecció

Al Colmado Buendía tenen els millors vermouths de Reus i del Penedès.



Q&A

Una botiga que té mil noms



INÉS BUTRÓN, AUTORA del llibre *Colmados de Barcelona: història d'una revolució comestible*, ens il·lustra sobre què és una botiga de queviures (colmado).

Quina aportació han fet els colmados a la societat?

Han proveït la gent del barri de tot allò que és indispensable i que no podia comprar-se en un mercat. La seva funció vertebradora del teixit social i comercial és innegable. Són el lloc on els *connaisseurs* podem trobar un producte i tracte especial.

Què en penses del seu estat de salut?

Està remuntant i destaquen per la seva especialització, com Casa Gispert, que ha renovat la botiga i exporta fruita seca a tot Europa i l'exclusivitat dels formatges i vins de Vila Viniteca.

Quins són els imprescindibles?

Can Renobell i Queviures Múrria perquè és una barreja d'art i gastronomia. I, per últim, Vila Viniteca per les seves llaunes exclusives, els seus formatges i les seves mantegues. No puc viure sense la mantega. Soc mig afrancesada! ■



Inés Butrón és l'autora d'aquest llibre de Sd-Edicions: *Colmados de Barcelona: història d'una revolució comestible*. Ja era hora!

Deu anys després

Marta Nieto i Rodrigo Sorogoyen
ens fiquen el fred al
cos a 'Madre', la continuació del
curt que els va dur als Oscars

Per **Josep Lambies**
Fotografia **Alfredo Arias**

MAQUILLATGE: MARTÍ CABESTREO. COTAE 600 TOUR MADRID

FORA CAU UNA tempesta de mil dimonis, amb trons i llampecs furiosos. Rodrigo Sorogoyen i Marta Nieto arriben xops de pluja, com dos espies de cine negre, ell amb les solapes de la *bomber* aixecades i ella amb la mirada de vidre. Són la parella de moda des que van anar als Oscars amb el curt *Madre*, un artefacte d'alt voltatge, tens com una mala cosa, que ens va deixar amb un fred medul·lar molt fotut. Ell dirigia. Ella n'era la protagonista. “Des que vaig escriure'n la història vaig saber que també podia ser el començament d'una pel·lícula, la primera escena, però tenia clar que si em llançava a fer el salt al llargmetratge seria per fugir d'allò que tothom n'esperaria”, diu Sorogoyen. Així ha estat.

Us posarem en antecedents. El curt va d'una mare que rep una trucada des del mòbil del seu ex. A l'altra banda contesta l'Iván, el seu fill de sis anys, amb un filet de veu. Diu que ha perdut el pare i que està sol en una platja on no hi ha ningú més. S'està fent de nit i es va quedant sense bateria. La mare, enganxada al telèfon, viu un autèntic infern. “Hauria pogut ser el principi d'un thriller, que hauria seguit les hores següents, en què la mare puja al cotxe i agafa la carretera desesperada. Però vam decidir fumar-nos-les totalment. Els forats els ha d'omplir l'espectador”, diu el director, sense pietat. Aquests forats de què parla donen lloc a una el·lipsi de deu anys. És on comença *Madre*, el llargmetratge, que es va estrenar a Venècia i que ara arriba als cinemes.

Un fantasma sobre la sorra

La mare camina descalça, amb un vestit esquinçat, esquelètica com un espectre, per la mateixa platja des d'on deu anys enrere li va trucar el fill. “Una cosa com aquesta et mata en vida. Nosaltres ens la trobem així, sobrevivint a la vida”, descriu Nieto. “Està molt prima, perduda en el paisatge immens, com un fantasma”, afegeix Sorogoyen. El ritme suïcida del curt es transforma en un relat que té lloc en les distàncies curtes, intimista. Ella apareix en primer pla amb el rostre d'un animal ferit, els ulls replets de tristor i els cabells fins i cendrosos que s'agiten per la bogeria d'un vent que bufa com un crit. “Segueix esperant, aferrada a aquest lloc, sense passar pàgina, abandonada en uns llimbs de tortura”, diu Nieto.

Salta a la vista que Sorogoyen s'allunya de les seves dues últimes pel·lícules, *Que Dios nos perdona* i *El reino*. La primera era un film policial nauseabund, sobre un assassí d'ancianes que atacava al centre de Madrid, en un clima sociopolític d'excepció en què la revolta dels indignats del 15-M coincidia als carrers amb les hordes catòliques que sortien a rebre Benet XVI. La segona era un thriller inspirat en alguns



Madre

El curtmetratge ens va deixar en estat de xoc. Ara ens retrobem amb aquella mare a la mateixa platja on va desaparèixer el seu fill.

dels casos més flagrants de corruptela que ha viscut Espanya en els últims anys. “Volia fer una cosa totalment diferent, que em permetés investigar, experimentar i divertir-me –prosegueix el director–. I el que n'ha sortit és, en el fons, una història d'amor que no podem classificar, o que no volem classificar”.

Ambigüïtat i provocació

Ella camina per la platja, deixant un rastre de petjades humides. Pel seu costat passa corrent un grup de nois surfistes amb la granota de neoprè, els cabells molls i la planxa sota el braç. Entre ells hi ha en Jean, fill adolescent d'una família parisenc que passa les vacances a la costa. Alguna cosa es mou dins d'ella, com un soroll d'entranyes. Arrenca aleshores una relació obsessiva i carregada d'ambigüïtat. “Que comenci a perseguir aquest xaval perquè pensa que podria ser el seu fill ens dona pistes

que potser és una cosa que ha fet altres vegades, en èpoques en què el seu desassossec era més gran i reaccionava d'una manera més agressiva”, explica Nieto.

El suspens s'amaga en cada encontre fortuït d'aquests dos personatges, en el temps dilatat sobre cada carícia. “Jo no volia actuar la tragèdia d'aquesta dona, sinó habitar-la, entrar en l'experiència que per ella és un despertar a la vida”, segueix l'actriu. La relació és maternal, però també d'amistat i amb una

tensió sexual continguda que vibra en els gestos, en el tendó que tremola sota la pell. “Vull provocar l'espectador, en un sentit positiu, per reptar-lo a entendre una cosa que li trenca els esquemes”, diu Sorogoyen.

Just ara, Sorogoyen està rodant una sèrie per a Movistar+, escrita a mitges amb Isabel Peña, coguionista habitual dels seus projectes. Es titularà *Antidisturbios* i diu que recuperarà el pols frenètic de *Que Dios nos perdona*. “Ens ve de gust veure els antiavalots a casa seva, amb les famílies i amb ells mateixos –diu Sorogoyen–, per observar si es plantegen el que significa la feina que fan, o si no s'ho plantegen, si ho defensen a mort, si tenen conflictes”. A Marta Nieto l'hem vist recentment a *Litus*, adaptació de l'obra de teatre de Marta Buchaca que dirigeix Dani de la Orden. Les coses pinten bé per a ella. Pel seu paper a *Madre* va guanyar el premi a la millor actriu a Venècia.

Doncs sí, el fred se'n ha instal·lat al cos. *Madre* ens arrossega al paisatge plujós de les Landes, l'espai que en el curt apareixia en el fora de camp, descrit pel nen com l'escenari d'un relat de pànic accelerat, i que aquí es transforma en el clima que embolica una història pertorbadora. “A mi la pel·lícula m'encanta, crec que et porta a un lloc molt estrany, poc explorat, que et fa sentir coses sobre les quals no saps què pensar –diu Nieto–. En un moment tan polaritzat, en què les opinions sempre són blanc o negre, és fascinant que alguna cosa et condueixi a aquest punt en què no saps si t'agrada o et molesta, en què no tens on agafar-te”. Ho subscriuim. ■

“Ella està molt prima, perduda en el paisatge immens, com un fantasma”

RESERVA ARA

No et perdis les nostres ofertes i descomptes exclusius

Esmorzar amb Nandu Jubany

Què és? Un àpat de forquilla a càrrec del xef, amb primer plat, segon, postres i begudes.

Per què hi heu d'anar? Perquè ha seleccionat els millors productes catalans i ha dissenyat un menú tradicional per llepar-se els dits.

Per què és exclusiu? Dona el tret de sortida al Time To Eat Festival i les places són limitades.

→ Museu Marítim de Barcelona. M: Drassanes.

30 de novembre, de 9 a 11 h. 32 €. timeout.cat/time-to-eat



Time To Eat VIP

Què és? Una entrada exclusiva per gaudir com un VIP el Time To Eat Festival, la cita gastronòmica de l'any, dedicada al producte català i amb setze xefs convidats que proposaran plats d'autor.

Per què l'heu de tenir? Perquè obtindreu el *fastpass*, per entrar-hi sense fer cues.

Per què és especial? Perquè inclou una *tote bag* amb obsequis i 14 *tokens*, la moneda del festival. Us estalviareu 6 euros!

→ Museu Marítim. timeout.cat/time-to-eat
M: Drassanes. 30 de novembre. 25 €.

Time Out Box: Burgers

Què és? La nova Box que us farà descobrir deu dels millors locals de *burgers* de la ciutat, com L'Empanat, l'Oval, el Chivuo's...

Per què l'heu de tenir? Perquè podreu assaborir, amb qui vosaltres vulgueu i a meitat de preu, les hamburgueses delicioses d'aquests deu locals escollits especialment pels nostres crítics.

Per què és especial? Perquè gaudireu del descompte només presentant la targeta corresponent i... perquè és una edició limitada!

→ 19,95 €. timeout.cat/box

Time Out Box: Còctels

Què és? Una Box perquè gaudiu amb qui vulgueu de deu experiències coctelers úniques a la ciutat.

Per què l'heu de tenir? Us portarà, en companyia, a deu dels millors temples coctelers de Barcelona, des del Negroni Cocktail Bar al Bobby Gin. I només pagareu la meitat del preu!

Per què és especial? Perquè tindreu descompte en un *dream team* de locals que us sorprendran amb còctels increïbles.

→ 19,95 €. timeout.cat/box

Time Out Box Millors Restaurants

Què és? L'experiència Time Out Box més *foodie* per recórrer les millors taules de Barcelona.

Per què l'heu de tenir? Perquè gaudireu de les delícies culinàries de deu dels millors restaurants de la ciutat, seleccionats especialment pels nostres crítics.

Per què és especial? Perquè hi mengueu dos i paga un: només presentant la targeta, obtindreu el 50% de descompte!

→ 49,95 €. timeout.cat/box

Teatre, música, gastronomia: troba les millors entrades a timeout.cat/reservabcn

temporada alta →

Girona,
del 6 d'octubre
al 9 de desembre



Europa Bull

JORDI ORIOL - INDI GEST

Dv 15 de novembre a les 20.30 h

El Canal - Salt



Jo, dona. A Lili Elbe

MARTA CARRASCO

Dv 15 de novembre a les 20.30 h

Teatre de Salt



El amor brujo

MANUEL DE FALLA - ISRAEL GALVÁN

Dv 15 de novembre a les 21.00 h

Teatre Municipal de Girona

Nova
data



Romancero gitano

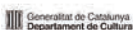
FEDERICO GARCÍA LORCA - LLUÍS PASQUAL -
NÚRIA ESPERT

Ds 16 de novembre 20.30 h i Dg 17 de novembre 18.00 h

Teatre Municipal de Girona

www.temporada-alta.com

Un festival de **Bitò** amb el suport de:



EL PUNT AVUI

L'AVANGUARDIA



Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Mil maneres de sortir

A peu o en bici, sols o amb la colla, per la natura o explorant la ciutat. Hem fet una petita tria amb sortides i rutes que us faran estimar el novembre. L'Erica Aspas es posa còmoda

QUE NO US acovardeixi el primer fred, la tardor també està feta per caminar, per sortir, per inspeccionar, per descobrir, per experimentar... Hem fet una tria amb excursions, sortides i itineraris variats per als pròxims dies.

Per l'alzinar

Si volem natura però no ens volem moure de Barcelona, la millor basa és Collserola, el nostre bombonet verd. Des d'aquí podeu fer diferents tipus d'excursions, però nosaltres n'hem escollit una de tan tardorena com aquesta passejada d'uns tres kilòmetres per l'alzinar. Té una dificultat mitjana i la podeu fer en menys d'una hora. El punt de sortida i d'arribada és el Centre d'Informació del parc i pel camí us endinsareu en un entorn humit, amb alzines i arbusts, albirareu el MUHBA Vil·la

Joana – antic mas que va ser l'última casa que va acollir Jacint Verdaguer – i la font Rosita. I si pedalar us engresca més que caminar, també us proposem una sortida força senzilleta, per si voleu anar amb canalla, ideal per descobrir la vegetació del parc. El recorregut és d'un kilòmetre i surt de la Residència Vista Rica, al kilòmetre 4,8 de la carretera de la Rabassada.

Collir castanyes

Moveu-vos una miqueta i enfileu cap al Montseny per fer una sortida 100% de tardor: collir castanyes! Una sortida familiar fàcil que transcorre entre boscos i senders per conèixer, a través d'històries i

anècdotes, els castanyers del parc natural del Montseny.

→ Punt de trobada a l'Hotel Bofill de Viladrau. Dg. 17, 11 h. 8 €. Menors de 3 anys, gratis.

Reserves: educa@educaviladrau.com.

Compte que mosseguen

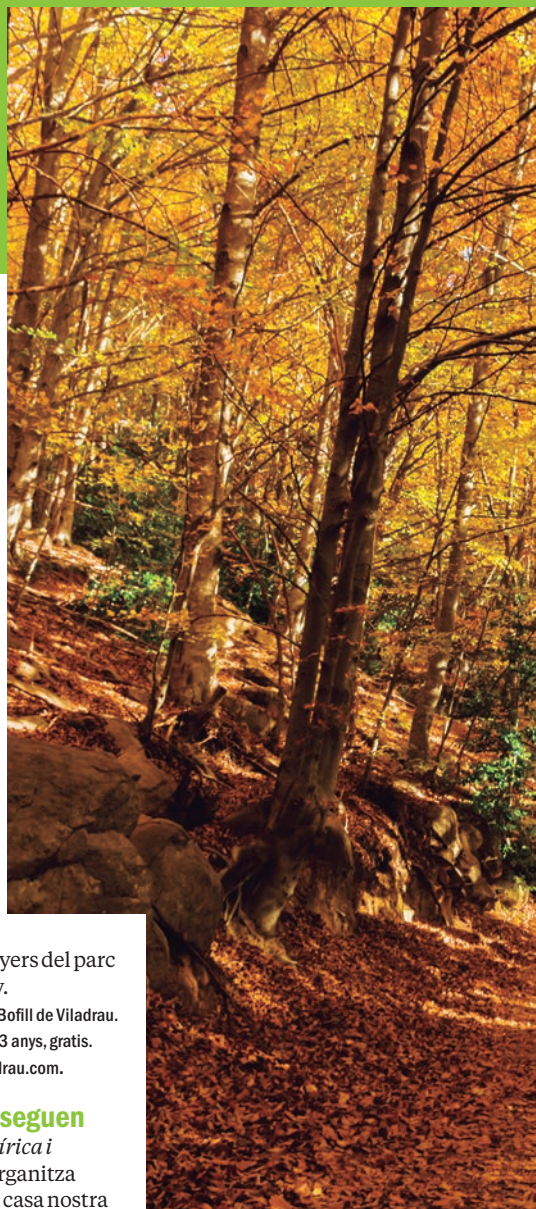
Segons la Ruta Vampírica i altres llegendes que organitza

GoBcn, a casa nostra tenim més relació amb els vampirs que les històries que s'han publicat del l'Enriqueta Martí. En Thor, de l'antiga Iugoslàvia i que explica en primera persona les supersticions i creences de la seva terra – i que posen els pèls de punta –, condueix aquest recorregut nocturn d'un parell d'hores i amb capacitat per

Podeu caminar durant tres kilòmetres per l'alzinar de Collserola

a 25 persones on s'explicaran llegendes europees que ens porten a l'edat mitjana, amb un vessant científic per saber més sobre vampirs, zombis i homes llop, però també sobre fets que han passat a la nostra ciutat. Es parlarà del cas de la Vampira del Raval, esclar, però també de les sectes satàniques que operen a Barcelona i dels seus rituals, que tenen lloc més a prop del que ens puguem imaginar.

→ Plaça Nova. M: Jaume I. Ds. 23 de novembre i dv. 6 de desembre, 21 h. 18 €.



Teniu més plans a
timeout.cat/novembre



El Montseny vestit de tardor

Gegant logístic

Us heu preguntat alguna vegada com és possible rebre una comanda d'Amazon en menys de 24 hores? O com està organitzat el seu magatzem i si ho fan tot màquines? Sortiu de dubtes a les visites gratuïtes que podeu fer cada dia –si hi ha places disponibles– al centre logístic d'Amazon del Prat de Llobregat. Dura una hora i mitja i està pensada per a tots els membres de la família.

→ aboutamazon.es

Perspectiva de gènere

Al Centre Cívic La Sagrera organitzen aquesta sortida preferiblement només per a dones, que és més que un passeig: és una marxa exploratòria –metodologia per treballar la percepció de seguretat de les dones a l'espai públic– on es farà un mapatge del barri i, a partir de la informació adquirida, crear

una ruta lila.

→ Centre Cívic La Sagrera.

M: La Sagrera. Dv. 29, 17 h.

Gratis amb inscripció prèvia.



Nova exposició, a partir del
20 de novembre del 2019

cants de
sirena
fascinació i abisme

mmb MUSEU MARÍTIM DE
BARCELONA

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres



Marató de cinema fantàstic i de terror

A la Marató veurem tots els films del Concurs de Curts Fantàstics i de Terror, i dissabte serà la nit més llarga, amb títols com *La noche de Halloween*, *El hijo* i *Hellboy*.

→ Cotxeres de Sants. M: Plaça de Sants. Fins al dg. 17. 3-13 €.

MÚSICA

Miqui Puig

Acaba el Cicle Indiscret amb el directe de Miqui Puig & ACP, presentant el seu últim disc *15 canciones de amor, barroymotores*.
→ Almo2bar. M: Joanic.
Dv. 15, 22 h. 15-18 €.

DANSA

'Mawu'

Aina Lanas presenta aquesta peça inspirada en Àfrica i en la feminitat, en el gust de ser dona i el plaer de descobrir-ho.
→ C. C. Zona Nord. M: Torre Baró. Dv. 15, 19.30 h. Gratis amb reserva prèvia.

ART

'Arcana'

Chiquita Room celebra el primer aniversari amb la inauguració de la mostra *Arcana*, que durarà 24 hores, amb tarot i performances.
→ Chiquita Room. M: Urgell.
Dv. 15, 23.59 h. Gratis.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Vols viure en un món així?



**Viu el moviment
Blue, la solució
més ecològica!**

www.blueplanet.cat

Blue Planet
AQUADIRECT

Dissabte

ART

Art Battle

Dotze artistes –estudiants, emergents o ja reconeguts– tindran 20 minuts per fer una obra en acrílic sobre llenç. El públic votarà les quatre millors creacions.

→ Utopia 126. M: Selva de Mar. Ds. 16, 18 h. 12,10 €.

COMÈDIA

Pantomima Full

Alberto Casado i Rober Bodegas teixeixen esquetxos d'entre cinc i deu minuts amb situacions absurdes portades a l'extrem per aquests còmics antagònics.

→ Club Capitol. M: Catalunya. 22.30 h. 18 €.



Sinergia

Primera edició d'aquesta festa de la recerca i la innovació en salut de l'Hospitalet oberta a tot el públic que inclou tallers, monòlegs de ciència, concerts i degustacions d'aliments saludables.

→ Hospital Duran i Reynals. Ds. 16, de 10 a 14 h. Gratis.



Tu decideixes els premis Time Out

Com cada any Time Out premia el millor de l'oci, la creació i la cultura a Barcelona.

Opina a premis.timeout.cat

TimeOut

Diumenge



Cursa de la Dona

Només les dones participen en aquesta cursa de prop de 8 quilòmetres per lluitar contra el càncer de pit. Sortida a les 9 h a la font de Montjuïc.

→ Av. Maria Cristina. M: Espanya. Dg. 17, 9 h.

CINEMA

'Xalko'

Film que tanca la Mostra de Cinema Àrab i Mediterrani. El director, Sami Mermer, torna al seu poble, ple de dones els marits de les quals van emigrar.

→ Filmoteca. M: Liceu. Dg. 17, 21 h. 4 €.

MÚSICA

Escola de Rock

La festa familiar de l'Apolo estarà dedicada a les grans dives, amb sorpreses, tallers i restauració.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dg. 17, 11 h. 12 €.

8è FESTIVAL DEL JOC

DAU

BARCELONA



FABRA I COATS

23-24 NOVEMBRE

ENTRADA LLIURE · AFORAMENT LIMITAT



BARCELONA

BARCELONA.CAT/DAUBARCELONA

#DAU19

BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona



NO T'HO PERDIS

Així parla i sona Àfrica

EN UN MERCAT farcit de festivals de tota mena i per a tots els públics i interessos, encara queda espai per a noves propostes necessàries com l'Amafest, festival dedicat a l'art i la música africanes que vol fer valdre la riquesa cultural del continent a través de diverses disciplines i referents. Se celebrarà dissabte i diumenge a l'Ateneu Popular 9 Barris i arrencarà amb l'estrena del documental *My friend Fela* –amb debat posterior– en col·laboració amb el Festival Internacional de Cinemes Africans de Barcelona. A més de pare de l'afrobeat, Fela Kuti va ser activista polític i defensor dels drets humans. El director del documental, el brasiler Joel Zito Araújo, va a Nova York a entrevistar l'afrocubà Carlos Moore, amic íntim i biògraf oficial de Fela, per conèixer l'home que hi ha darrere del mite. Un film que també és un retrat de tota una generació.

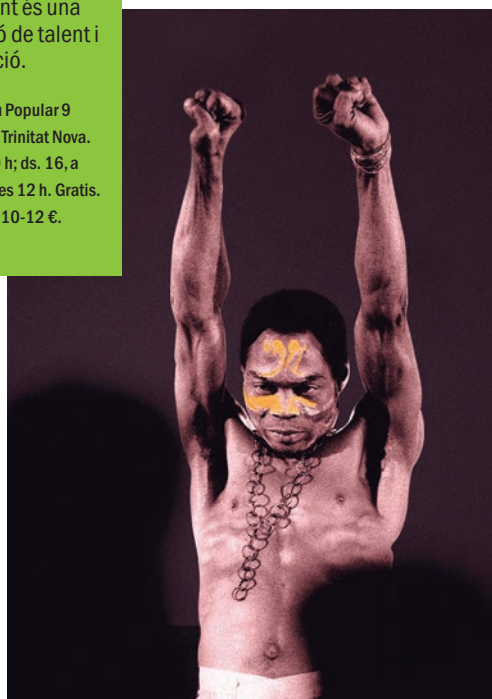
Dissabte han programat una taula rodona sobre literatura africana i, a les 14 h, un tast de gastronomia del continent. A la

tarda, tallers de *bodypainting* i de danses africanes. La música arriba de nit, amb la rapera i activista keniana Grammo Suspect; Marga Mbande, que canta amb la llengua de l'ètnia kombe; i Ogun Afrobeat, de Nigèria. ■ Erica Aspas

DE QUÈ VA...
Festival d'art i música africanes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè aquest continent és una explosió de talent i inspiració.

→ Ateneu Popular 9 Barris. M: Trinitat Nova. Dv. 15, 19 h; ds. 16, a partir de les 12 h. Gratis. Concerts, 10-12 €.



Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Un petit ja adolescent

A LES AGENDES infantils predominen les obres de teatre –titelles, ombres, obres sense text, màgia...–, però hi ha un festival que fa quinze edicions que treballa per aplegar el millor de les arts escèniques per a la primera infància i portar-ho a diversos indrets de Catalunya. El Més Petit de Tots se celebra del 9 al 24 de novembre a Barcelona, Sabadell, Lleida, Igualada, Olot, Sant Cugat del

Vallès, Tordera, Granollers, Viladecans, Benicàssim i, com a novetat d'enguany, també arriba a Montcada i Reixac i a Palma. A Barcelona tenim una desena de propostes, com tres tallers a la Fabra i Coats per aprendre una cançó en llengua de signes,

de creació musical i un altre per experimentar amb el moviment.

El Mercat de les Flors aplega gran part dels espectacles, com el circ contemporani de *...i les idees volen*, d'Animal Religion; la dansa inclusiva de la noruega Inger Cecilie Bertrán de Lis, i *Et*

si j'étais moi!, dansa acolorida homenatge al nen que tots portem dins, de la Compagnie Act 2. El Sat! també hi participa acollint *L'Odissea de Latung La La*, una obra escènica i poètica i un viatge pels musicals en clau menuda. ■ Erica Aspas

DE QUÈ VA...

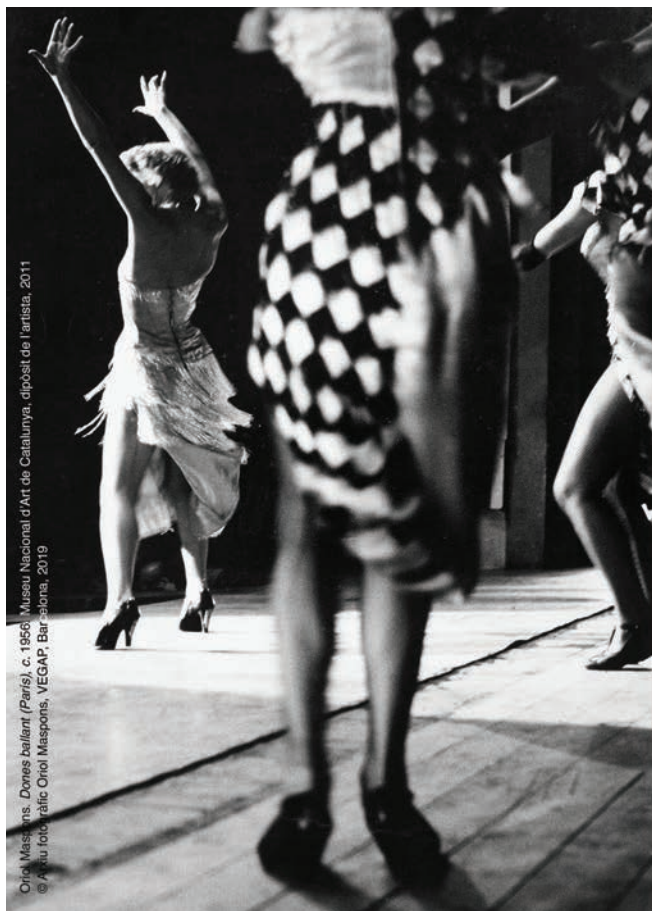
Festival dedicat a les arts escèniques per a la canalla.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per saber què fan companyies d'arreu d'Europa.

→ Diversos espais.

Del 9 al 24 de novembre.
elmespetitdetots.cat



MUSEU NACIONAL
D'ART DE CATALUNYA

#Maspons

1949-1995 **ORIOl**
MASPONS
LA FOTOGRAFIA ÚTIL

5 juliol 2019 — 12 gener 2020

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

Patrocinen

AgrolimenTM

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation
Enlightening a Generation

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Albert Serra

El cineasta de Banyoles filma una gran escena de 'cruising' a la brutal 'Liberté'. En Josep Lambies l'entrevista bocabadat

EL MÉS DISRUPTIU dels cineastes del moment, mestre en l'art de la provocació, ens explica a *Liberté* un relat de sadisme i carnalitat que fa olor de suor genital. Tracta d'un grup de llibertins del segle XVIII que es troben en un bosc durant una nit de tempesta elèctrica i forniquen entre la fullaraca. Es miren, es magregen, s'assoten i es fan mal. Sota el pes de les

"És desagradable, massa insistent. Hi ha fàstic, deixa mal gust de boca i té un component fosc"

seves perruques, en un toll de fang, s'entreguen a una lubricitat extrema com cadàvers exposats a la voluntat dels corbs.

Com vas arribar a la idea de la sessió de cruising?

M'interessava crear un context d'abandonament. La pel·lícula comença d'una manera una mica naïf, estètica, quan aquests nobles escapen amb els carruatges i expliquen que volen raptar unes monges joves. Però de mica en mica explora la insatisfacció i la frustració del desig, que és un assumpte molt contemporani, que potser es pot llegir des d'un punt de vista freudià.

És una pel·lícula terriblement anatòmica. Com et vas plantejar la filmació dels cossos?

Tota l'estona hi ha alguna cosa que és com desagradable, o massa

insistent. Hi ha fàstic, deixa mal gust de boca, a part que té un component obscuro.

La mort de Lluís XIV acabava amb l'autòpsia del rei, una escena macabra en què es veia com li treien les vísceres gangrenades de dins del ventre. Fa l'efecte que has passat de Tànatos a Eros.

És així. També és interessant que *La mort de Lluís XIV* se centrava en el rostre d'un sol personatge que agonitzava. A *Liberté*, en canvi, sembla que els personatges es perden i el que en queda és l'exposició del cos, la nuesa. És la confusió i el caos del plaer.

Tot transcorre en una nit, en un bosc en què cauen llamps. Quin paper hi juga l'atmosfera?

Podríem dir que aquesta és una pel·lícula sobre l'esterilitat de la nit. En la nit no existeix el

coneixement progressiu. En el dia, sí. El dia té memòria. Però en la nit sempre estàs començant. Tot això es veu accentuat per aquest bosc barroc, de branques llargues, opressiu. Si hi penses, el *cruising* és un intent d'apropiar-se de la natura en estat salvatge.

A Història de la meua mort apareixia el personatge de Casanova. Què és el que t'inspira dels llibertins del XVIII?

Formen part d'un període interessant, si més no estèticament, tot i que també



MARIA DIAS

representa un moment d'utopia, de canvi social. Al segle XVIII el desig es comença a pensar. Des d'aleshores, ja no ens hi podem enfrontar ingènuament. El llibertinatge crea una sensibilitat romàntica en què la gent es relaciona amb el plaer d'una manera íntima i complexa.

És una pel·lícula provocativa?

Abans de ser una pel·lícula, era una obra de teatre, una mena de *performance* caòtica que es va programar a Berlín. Això es nota, perquè no hi ha la convenció del

cinema. Si veus *Los 120 días de Sodoma* de Pasolini trobes una visió ideològica de Sade, que parla d'abjecció i d'injustícia, preparada per un director. Quan es va estrenar l'obra, un crític va dir, en to negatiu, que era com si els actors estiguessin abandonats a l'escenari. És ben bé això. No estan al meu servei, amb prou feines els dono instruccions. Els abandono a la seva sort i els



observo. Les friccions entre ells, la tensió, la desesperació... tot això és real. ■

DE QUÈ VA...

Una orgia entre personatges anònims del segle XVIII que es troben en un bosc de nit.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és un deliri sàdic.

→ Dir. Albert Serra
(Espanya, França,
Portugal, 2019).
132 min.

Liberté



ÉS DE NIT i, en un bosc, un grup de llibertins es reuneix en carruatges sense cavalls, entre matolls, amagats en la foscor. Es toquen, es miren, es masturben, es pixen, es peguen per generar un plaer deslligat de qualsevol sentimentalitat. Si a *La mort de Lluís XIV* Albert Serra va retratar la decadència de les altes esferes del poder a partir de la deterioració física del cos moribund d'un monarca que apareixia prostrat en un llit, a *Liberté* ho fa a través de l'exploració d'uns altres cossos, els dels nobles i els seus acompanyants que a finals del segle XVIII es reuneixen en una peculiar sessió de *cruising*. A *Liberté*, Serra ja no explora el cos a punt de morir, sinó el cos que desitja. Semblen dues idees contraposades, però tenen un punt de trobada: és aquí on sentim els rumors dels escrits del marquès de Sade.

L'atmosfera del bosc de nit que retrata el director de Banyoles és tan fascinant que la trobada orgiàstica que proposa bé podria pertànyer al terreny dels somnis. Serra ha fet una pel·lícula despullada de la cotilla de la narrativitat per tal de lliurar-se a les textures dels cossos, de la nit i dels gemecs. S'entrega, també, a un joc: el de la foscor i tot allò que aquesta amaga. *Liberté* és un exercici de plasticitat enlluernadora, per molt que sovint transcorre en l'ombra per tal d'anar revelant un sexe que no sempre és explícit.

■ Violeta Kovacsics

El irlandés



ESTRENA DE LA SETMANA



DE QUÈ VA...

Postrat en una cadira de rodes, Frank Sheeran ens explica la seva vida criminal.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

En dues paraules: Martin Scorsese.

→ Dir. Martin Scorsese (EUA, 2019). 209 min.

MENTRE ESCOLTEM EL

vibrant doo-wop d'*In the still of the night* dels Five Satins, la càmera avança per la moqueta del passadís d'una residència d'ancians, com si fos l'entrada de servei del Copacabana d'*Un dels nostres*. Potser aquest serà el lloc on tard o d'hora acabaran els gàngsters de totes les pel·lícules de Martin Scorsese. Amb un guió adaptat per Steven Zaillian a partir de la biografia criminal de Frank Sheeran, aquest film de gairebé tres hores i mitja ens parla de la culpa d'un mafiós al final de la vida.

Robert De Niro, que fa el paper de Sheeran, apareix postrat en una cadira de rodes. Ens mostra un paio en plena decadència que ens explica el seu historial delictiu, que es remunta a finals dels anys 40. Aleshores, ell era un soldat veterà de la Segona Guerra Mundial que conduïa un camió. Un dia va topar amb un capo de la màfia, Russell Bufalino, a qui interpreta Joe Pesci.

Si alguna cosa li hem de qüestionar a la pel·lícula és la decisió de Scorsese de retenir els seus actors digitalment, perquè puguin interpretar-se com a homes de 30 anys. Els flashbacks tenen un aire artificial que, d'entrada, tira enrere. Per fortuna, un cop pactem amb la proposta, descobrim que *El irlandés* té moltes coses bones per oferir-nos. Trets sense escrúpols, bistecs sangonosos, cigarretes i paraulotes. Apareixen actorassos com Bobby Cannavale, Ray Romano i l'humorista Sebastian Maniscalco, així com un Al Pacino d'ulls sortits i sobrat d'adrenalina. ■ *Joshua Rothkopf*

Madre



DE QUÈ VA...

Una dona que va perdre el seu fill fa anys el segueix esperant en una platja de França.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per Marta Nieto, que va guanyar el premi a la millor actriu a Venècia.

→ Dir. Rodrigo Sorogoyen (Espanya, 2019). 128 min.

RODRIGO SOROGOYEN És un dels creadors més interessants del cinema espanyol actual. Aquesta pel·lícula n'és la prova. A partir del seu curt homònim, que al llarg d'una trucada telefònica mostrava l'angoixa terrible d'una mare que perdia el seu fill de sis anys, ha construït una cinta íntima, intensa i plena de sensibilitat. L'acció ens situa deu anys després. La mare (una excel·lent Marta Nieto) reapareix en una platja de la regió de les Landes, un paisatge marítim que és un personatge més dins de la història. La veiem transformada, envellida pel temps i, sobretot, per la tragèdia que ha viscut, basculant entre la supervivència i l'autodestrucció, amb l'única esperança de poder retrobar-se algun dia amb aquell nen que va desaparèixer. ■ *Nuria Vidal*

Le Mans '66



DE QUÈ VA...

Dos pilots de competició que adoren la velocitat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

El director de fotografia Phedon Papamichael omple d'electricitat les escenes de cursa.

→ Dir. James Mangold (EUA, 2019). 152 min.

MATT DAMON i Christian Bale fan córrer els cotxes i es barallen com bons germans en aquesta pel·lícula ambientada als anys 60. Damon interpreta el texà Carroll Shelby. Bale és el britànic Ken Miles. Tots dos són personatges reals que sembla que van néixer per convertir-se en protagonistes d'una cinta d'acció. Però James Mangold, el director de *Logan*, transforma la seva història en un melodrama ple de bons diàlegs que sembla un homenatge al cinema de Howard Hawks (hi ha una escena en què els dos homes es barallen sobre el fang mentre la dona espera, igual que a *Riu Vermell*). Els actors brillen en la seva exploració psicològica del mascle alfa i subverteixen la imatge de l'heroi per dur-la cap a un terreny més complex i en ocasions fins i tot místic. ■ *Joshua Rothkopf*

Teatre i dansa

Descobreix els hits del mes a
timeout.cat/teatre-novembre



MATEU BENASSAR/ANGELA NICOLAU

Com una rondalla

**Toni Gomila torna a Mallorca
amb 'Rostoll cremat'.
Per Andreu Gomila**

VUIT ANYS DE gira i prop de 400 funcions pel mig són l'espectacular rèdit que ha tret Toni Gomila d'*Acorar*, una peça que, a través de la matança del porc, explicava què era Mallorca i en què s'ha convertit. Aquell èxit va tenir una seqüela, el sexual i rondallístic *Peccatum*, que va passar sense pena ni glòria,

però que va servir de pròleg per a un magnífic *Rostoll cremat*, en cartell a la Biblioteca de Catalunya, en el qual torna al món de les rondalles per explicar la d'en Joanet de sa Gerra. Gomila, dirigit per Oriol Broggi, fa servir la faula per retrocedir més d'un segle i mostrar com el turisme ha canviat Mallorca, des que George Sand hi va posar un peu, a mitjans del segle XIX, i va retratar els mallorquins com a salvatges, fins al *tot inclòs* actual.

"*Rostoll cremat* és l'aplicació pràctica d'*Acorar*", diu Gomila. "Ens hem criat envoltats de turistes: abans no ens molestaven i ara sí, ens hem transformat", afegeix. Tot això es veu en la família d'en Joanet, que neix dins una gerra i va millorant socialment així que ell s'enfila fins a Déu per demanar-li un desig, cada vegada més ambiciós.

**"Ens hem
criat entre
turistes:
abans no
ens molestaven"**

El més interessant de l'obra és com l'autor la fa dialogar amb tres clàssics del teatre que demostrin que "tot ve d'enrere". D'entrada, hi ha *Macbeth*, de Shakespeare, que li serveix per "donar més categoria a la dona d'en Joanet", a banda d'introduir la famosa escena de les bruixes,

que presagia els mals del noble escocès i, per afegit, els dels mallorquins. També tenim *L'hort dels cirerers*, de Txékhov, on una família arruïnada no sap com gestionar la desfeta. I *L'enemic del poble*, d'Ibsen, en la qual Stockmann denuncia que les aigües del balneari estan contaminades. "Ibsen planteja el dubte que si ho diem, els turistes marxaran al poble del costat", apunta Gomila. Ben bé com a Mallorca. ■
→ Biblioteca de Catalunya. M: Liceu. Fins al 1 de desembre. 22 €.



BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE



Diumenges de novembre

OH, SPOILER

IMPRO BARCELONA

18 de novembre

CHRISTIAN SCOTT ATUNDE ADJUAH

51 FESTIVAL DE JAZZ



20, 21 i 22 de desembre

TENORS

L'HUMOR MÉS AFINAT

CIA ILLUMINATI

A partir del
5 de desembre!

EL PETIT PRÍncep

SISENA TEMPORADA



ESTRELLA
DAMM

el Periódico

Nivell Publicitat

ARCOIRIS

de

BTM

VENDA D'ENTRADES

BAIRTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores
i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

QUI COI ÉS

Jorge-Yamam Serrano



JOAN VALERA

EL DRAMATURG I actor recupera *La revelació* al Teatre Tantarantana, una peça sobre els *whistleblowers* Julian Assange, Chelsea Manning i Edward Snowden. Un món de secrets revelats, amagatalls i amenaces a la seguretat nacional. I una especialitat de la casa.

A les dues bandes

"Cap al 2011 vaig tenir la necessitat de parlar, de donar el meu punt de vista", ens explica Jorge-Yamam Serrano. Fins aleshores era només actor, amb papers al cine ([*REC*], *Diari d'una nimfomana*) i al teatre. Va guanyar una residència a FiraTàrraga per fer *Que vaya bonito* i, quan hi era, va pensar: "La vull escriure jo". D'aleshores ençà ha combinat les dues feines.

Fan del documental

Quan ha d'agafar la ploma, Yamam Serrano es decanta per fer cas a la seva obsessió: la veritat. D'aquí han nascut, a banda de *La revelació*, *Columbine at sun* i *CAMARGATE*, que anava sobre les escoltes il·legals del restaurant La Camarga. Peces que s'endinsen en les trames fosques dels estats contemporanis. Per a *La revelació*, diu, ha estat dos anys fent recerca.

En procés continu

La revelació es va estrenar al Grec 2018 i, arran de la naturalesa del que explica, ha hagut de retocar el text per tornar-la a pujar a escena. Mai no pot tancar les obres, fins a l'últim minut. Sap, a més, que es fica en merders i recorda haver rebut trucades molt estranyes mentre preparava *CAMARGATE*: "Fer teatre és una professió de risc". ■ Andreu Gomila

→ Teatre Tantarantana. M: Paral·lel. Fins a l'1 de desembre. 11-21 €.

OBRA DE LA SETMANA

Rita



A MARTA BUCHACA no li ha anat malament amb la mort. La parca tenia molta presència a *Litus* (2011), i la mort d'una mare era el pretext per iniciar la molt aplaudida comèdia romàntica *Losers* (2014). *Rita* és la història de dos germans, un home hipocondríac i una metgessa indecisa, sense gaire sort en les relacions sentimentals i al mateix temps una declaració d'amor cap a la mare malalta terminal i sense capacitat cognitiva a qui seria millor estalviar la dura agonia.

L'obra teatral de Buchaca beu d'un costumisme contemporani influït pels serials de tarda per explicar històries quotidianes. En aquest cas es tracta d'una intranscendent comèdia sentimental. Intranscendent per la falta de profunditat i de debat moral en tractar el tema de l'eutanàsia i perquè quan una obra vol fer riure batejant els germans protagonistes amb el cognom de Guarro i explicant que la noia es folia un empleat que es diu Follat... què voleu que us digui? Comèdia perquè aquest és l'estil que ha escollit l'autora per explicar la vida de dos germans que s'enfronten a la mort d'una gossa i d'una mare, totes dues de nom Rita. I sentimental perquè l'autora toca els ressorts de la solitud, de la separació i, sobretot, de l'amor filial amb una nostàlgia que ratlla la sensibleria. Foc d'artifici com el coet final que s'emporta la mare al més enllà. No ajuda la diferència entre les interpretacions d'un David Bagés amb un pèl d'exageració i una Anna Moliner en aquesta ocasió massa mesurada. ■ Santi Fondevila

DE QUÈ VA...

Dos germans fan front a la mort de la mare i de la gossa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure dos grans actors damunt l'escenari.

→ Sala Beckett.

M: Poblenou. Fins al 17 de novembre. 10-18 €.



XAVI BUXEDA

TeclaSala



CICLE OUT-SIDE 2019

ESCENA

ENDURING FREEDOM

Un espectacle de dansa butoh i percussió a càrrec d'Imre Thorman i Luis Tabuenca

15.11.2019 - 20 h Centre d'Art Tecla Sala

ENTRADA LLIURE

Centre d'Art Tecla Sala
Av. de Josep Tarradellas i Joan, 44
L'Hospitalet de Llobregat
www.teclasala.net
www.outs.cat

M L1, L9S i L10S: Torrassa
(a 13 min de plaça Catalunya)
L16 i M12

#cicleoutside
#expoteclasala



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

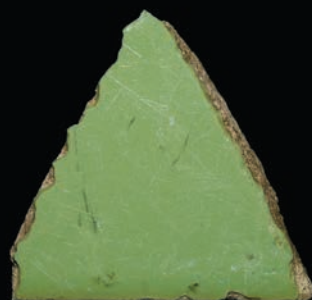


Ajuntament de L'Hospitalet

TeclaSala

SOTA L'OSSA MAJOR

Àngels Ribé



© Àngels Ribé. My Mountains, 2019

14/11/2019 - 17/05/2020

ENTRADA LLIURE

f #angelsribe

En el marc de LOGO BÉN

Centre d'Art Tecla Sala
Avinguda de Josep Tarradellas i Joan, 44
08901 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. +34 934 032 620 / www.teclasala.net

Transport públic
M Metro L1, L10S i L9S: Torrassa
(A 13' de pl. Catalunya)
Autobusos interurbans: M12 i L16

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura



Ajuntament de L'Hospitalet

LUX FILM DAYS

A LA FILMOTECA
DE CATALUNYA

DIJOURS 14, 20h00

EL REINO de Rodrigo Sorogoyen

ENTRADA GRATUÏTA

Presentació del cicle amb:

Diana Riba, membre de
la comissió de Cultura i
Educació del Parlament
Europeu, i Esteve Riambau,
director de la Filmoteca de
Catalunya



Filmoteca
de Catalunya



Filmoteca de Catalunya

CHROMA
Lab 3.14 Dance
22 de novembre
20:30h

Una obra sobre
la capacitat de fer
front a les adversitats



SAT! TEATRE
Neopàtria 54, Barcelona
T. 933457930
www.sat-teatre.cat

Venda d'entrades
Online (www.sat-teatre.cat)
i a la taquilla del teatre
(1 hora abans de l'espectacle)

sat!
teatre



Teatre i dansa

La dona del 600



DE QUÈ VA...

Una família
manega com pot,
entre riures i plors,
la mort de la mare.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per sorprendre-us
amb una comèdia
dramàtica ben
escrita i ben
interpretada.

→ Teatre Goya.

M: Universitat. Fins al 15
de desembre. 18-28 €.



HI HA RES més difícil que fer teatre amb la normalitat? Tenir un vell Seat 600 enmig del menjador pot semblar el contrari, però aquest "elefant blanc" catalitza una història corrent: com gestionar l'absència d'un ésser estimat. Aquest cotxe, símbol de llibertat enmig d'una dictadura, objecte aspiracional de la classe mitjana espanyola, ocupa el centre de la llar, com al seu dia una mare ho va ser per al marit i les dues filles. Pere Riera, excel·lent dialogista, usa les emocions sense amplificador tràgic com a motor únic de l'obra. És fàcil imaginar-se la catàstrofe dramàtica d'aquesta proposta en mans d'un altre autor. Però Riera, que també és el director d'escena, troba un notable equilibri entre la comèdia i el drama, administrant amb cura tots aquells elements que afegeixen complexitat a la psique i els conflictes dels personatges. Encara que sembli que no aporta res de nou a les trames al voltant de les crisis familiars, l'obra està tan ben construïda i els personatges són tan naturals en els seus arguments que acaba per convèncer emocionalment el públic. ■ J.C. Olivares

Més crítiques a timeout.cat/critiques-teatre

Paisajes para no colorear



DE QUÈ VA...

Nou noies xilenes
expliquen la seva
vida.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Alt impacte
emocional i bany
de realitat.

→ Teatre Lliure:

Montjuïc. M: Poble Sec.

Fins al 17 de novembre.

9-23 €.



DESPRÉS DE VEURE *Paisajes para no colorear*, ningú no podrà dir que no es pot fer teatre de veritat amb adolescents. El teatre entès com una història (ficció, no-ficció, tant se val) explicada damunt d'un escenari. Perquè l'obra del xilè Marco Layera és un abans i un després. Sobretot perquè el director no renuncia a la seva estètica, a la seva manera de fer, musical, coreogràfica, pop, encara que el material humà amb què treballa estigui format per nou noies xilenes de 13 a 17 anys que ens estampen als morros la seva adolescència.

I quina adolescència! Intensa, feminista, combativa. Elles parlen de pares que escupen a les mares, de violacions amb onze anys i coses encara més bèsties. Mentrestant, somriuen, ballen, i l'hora i mitja d'espectacle corre de manera trepidant... El de Layera és un espectacle que cal veure. Portin-hi els xavals. Ja veuran que no estem gaire lluny de Xile. I si encara ho creuen, hauran gaudit d'una peça honesta, d'un director que té moltes coses a dir, brillant. ■ A.G.

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Salsa africana

Angélique Kidjo porta el repertori de Celia Cruz al Barcelona Jazz Festival i el Borja Duñó hi parla

SI L'ANY PASSAT va versionar sencer el *Remain in light* (1980) dels Talking Heads per remarcar la influència africana d'aquest clàssic del pop, ara Angélique Kidjo ha emprès el repertori de Celia Cruz. A *Celia* (2019), la gran diva africana torna a buscar les arrels en repertoris aliens en un exercici d'anada i tornada que és una classe d'història i alhora ens convida a remenar els malucs.

"Celia Cruz va ser molt important perquè la salsa és immensa a l'Àfrica: Salif Keita, Youssou N'Dour... totes les grans estrelles africanes van començar amb la salsa", exclama. De petita, Kidjo va tenir sort perquè el seu pare estimava la música i la seva família li va donar suport, però no era fàcil per a una dona, al Benín dels anys 60, de pensar en una carrera musical. "Al 99% de les portades de discos només hi apareixien homes, però llavors vaig descobrir les noies que feien

DE QUÈ VA...

La cantant del Benín recupera el repertori de Celia Cruz.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per sentir la salsa en tota la seva africanitat.

→ BARTS. M: Paral·lel.
Dt. 19, 20, 30 h. 25-40 €.

ie-ie a França, Aretha Franklin, Miriam Makeba...". Un dia va veure un cartell que anunciava un concert de Celia Cruz, però llavors es creia que només els homes podien cantar salsa. Kidjo tenia uns 13 o 14 anys. "Hi vaig anar amb una amiga i li vaig dir que si sortia una dona a cantar em faria els deures durant sis mesos, però quan va sortir la Celia a l'escenari no vam parar de ballar i em vaig oblidar de l'aposta: aquesta dona em va posar on soc ara", explica.

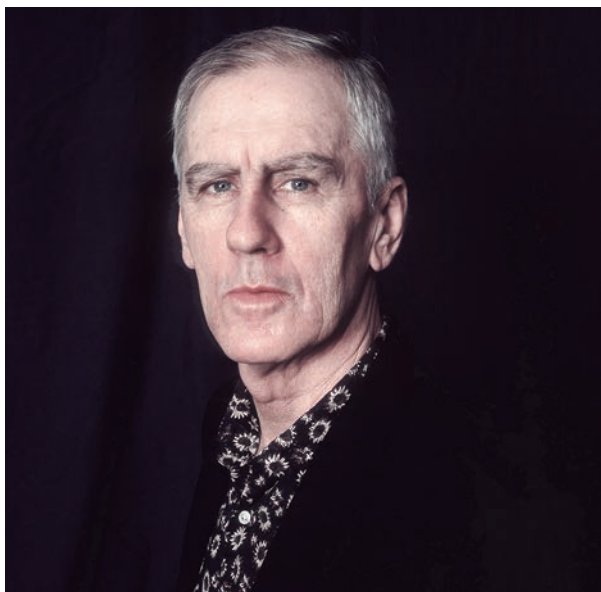
Ella va ser el referent que tant necessitava per poder creure en ella mateixa: "Les dones hem de

somiar en gran, no hi ha res que no puguem fer", assegura.

Anys més tard, Cruz era a París i li van trucar per si la volia conèixer. "Em vaig vestir com vaig poder i quan vaig arribar la banda ja estava tocant. Ella va dir "oh, mi hermana africana!" i em va convidar a sortir a l'escenari sense haver assajat ni res", recorda. "Reia tan fort que deuria pensar que jo era boja; la seva veu era com un instrument, era percussió", diu. "Volia celebrar la seva africanitat, perquè la clave de la salsa la van portar els esclaus africans", afegeix. ■



LAURENT SEROUSSI



Un acústic amb Robert Forster

El músic australià presentarà 'Inferno' a L'Auditori, amb Karin Bäumlér al violí

ROBERT FORSTER

NOMÉS entra a l'estudi quan sap perfectament que les cançons li han sortit rodones i són dignes de ser enregistrades. Sabent això, no és estrany que el seu setè àlbum, *Inferno* (2019), sigui el seu primer treball en quatre anys i el segon en els últims onze. El cofundador de The Go-Betwens arribarà a L'Auditori per presentar el nou disc com a part de la programació Sit Back, en un format molt més íntim.

Retorn familiar

Inferno és un disc que marida matisos característics de l'australià amb nous sons, i que resulta ben especial per les persones que hi han treballat: Victor Van Vugt, el productor de l'àlbum de debut *Danger in the past*, ha tornat a treballar amb Forster després de 19 anys. També repeteixen músics que s'han deixat veure al llarg de la seva discografia com Scott Bromiley al baix, Earl Havin a la bateria i

Michael Mühlhaus al teclat. A més, Karin Bäumlér, violinista que ha treballat amb Forster en múltiples ocasions, l'acompanyarà en aquesta gira acústica. Un total de quatre músics de tot el món que es fusionen amb una de les veus més influents de l'indie pop dels vuitanta. No us perdeu l'oportunitat d'escoltar-la en directe a L'Auditori!

DE QUÈ VA...

Robert Forster presentarà el seu àlbum *Inferno* a L'Auditori.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè veureu en directe un dels músics que va gestar l'indie pop dels 80.

→ L'Auditori. M: Marina. Dc. 20, 21 h. 18 €. auditori.cat

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per Pere Andreu Jariod



↑ Vladimir Ashkenazy

El gran director (i pianista!) rus es posa al capdavant de l'OBC per dirigir-la en tres concerts a L'Auditori. El programa el formen obres de Prokófiev, Ravel i Debussy. El solista serà el violinista Boris Belkin.

→ L'Auditori. M: Marina. Dv. 15, 20 h; ds. 16, 19 h; dg. 17, 11 h. 12-59 €.



↑ 'Doña Francisquita'

Hi ha sarsueles i sarsueles, i *Doña Francisquita* és de les bones. Ara es representa en un muntatge dirigit per Lluís Pasqual. María José Moreno i Celso Albelo són la parella protagonista. Direcció musical d'Oliver Díaz.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dv. 15 i ds. 16, 20 h; dg. 17, 18 h. 15-260 €.



↑ Cor de Cambra del Palau

Catalunya és i ha estat sempre un país amb una llarga tradició coral, també pel que fa a compositors. Xavier Puig dirigeix una antologia que inclou obres de Clavé, Millet, Vives, Morera, Blancafort i Taltabull.

→ Petit Palau. M: Urquinaona. Dg. 17, 12 h. 15 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

ELS MILLORS CONCERTS I CLUBS DE LA SETMANA

Delafé

Oscar D'Aniello presenta *Hayun lugar* (2019), el seu nou àlbum com a Delafé, que deixa enrere els *beats* de hip-hop marca de la casa per casar-se amb la pista de ball.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dj. 14, 21 h. 17-20 €.

Djavan

Una autèntica llegenda de la música popular brasilera que continua sonant fresc com el primer dia. Presenta *Vesúbio* (2018) al Barcelona Jazz Festival.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dj. 14, 21.30 h. 28-68 €.

Hannah Williams & the Affirmations

Soul, funk i psicodèlia amb un directe trepidant. Són els britànics Hannah Williams & The Affirmations. Ja teniu preparades les *dancing shoes*?

→ Sala Upload. M: Espanya. Dj. 14, 21.30 h. 12 €.

Manel

Per la bona gent, en directe, al Cruïlla de Tardor. Per la bona gent que va córrer a aconseguir una entrada, s'entén, perquè els Manel les esgoten ràpid.

→ Hivernacle del Poble Espanyol. M: Espanya. Ds. 16, 21.30 h. Entrades exhaurides.

Christian Scott aTunde Adjuah

El trompetista de Nova Orleans és un dels grans



Hannah Williams & the Affirmations

noms del nou jazz estatunidenc, obert a les noves músiques urbanes i compromès amb l'africanitat del gènere. Al Barcelona Jazz Festival.

→ BARTS. M: Paral·lel. Dl. 18, 20.30 h. 18-36 €.

Horse Meat Disco

Amor per la música disco i house per part d'aquest apassionat col·lectiu londinenc que munta festes com les d'abans.

→ RazzClub. M: Marina. Ds. 16, 1 h. 16-18 €.

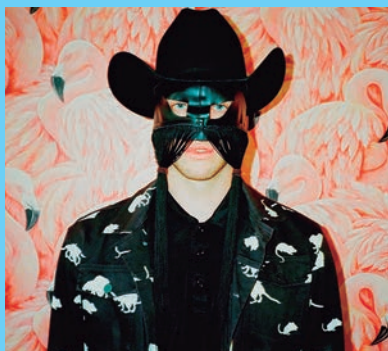
PREN-NE NOTA

Orville Peck

Qui és aquest cowboy emmascarat que s'identifica com a artista *queer*? El cantautor nord-americà, que ha sorprès públic i crítica amb el disc de debut *Pony* (2019) i amb un *look* enigmàtic —amaga sempre el rostre rere diferents tipus de vels i màscares—, agradarà a fans de Chris Isaak, de Roy Orbison i dels Smiths. Morbo per saber-ne més?

Descobriu-lo de prop al Sidecar.

→ Sidecar. M: Liceu. Dc. 20, 21 h. 15 €.



CARLOS SANTALLA

RAZZLIVE

Del 10 d'octubre al 14 de desembre

19 ANIVERSARI

RAZZMATAZZ

DESTACATS
SETMANALS

14 NOVEMBRE

O TERNO

15 NOVEMBRE

JEREMY UNDERGROUND

FANTASTIC TWINS + OCEANIC

16 NOVEMBRE

DIRTY DOZEN BRASS BAND

HORSE MEAT DISCO

TIGER & WOODS

MOZHGAN

Tickets:
salarazz
matazz.com



Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5.4%

LGBTI+

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgbt

Ficcions del jo

Duen Sacchi qüestiona segles de colonialisme racial i de gènere.
Per **Sebastià Portell**

DUEN SACCHI VA néixer l'any 1974 al Gran Chaco, una zona fronterera i precolonial entre Bolívia, el Paraguai i l'Argentina. Li van assignar el gènere femení, però cinc anys després el sistema també va considerar que el seu cos era fronterer: va ser sota aquest pretext que li van extirpar la nou quirúrgicament.

És des d'aquesta vivència d'infància que Sacchi planteja l'origen del seu projecte *Ficciones patógenas*, un dispositiu

multidisciplinari comprès per un llibre, objectes diversos, escultures, estris d'escriptura i el mateix discurs oral: "Com pot ser que em fiquessin dins la gola fruites impròpies del meu territori com són la nou o, com altres en diuen, la poma d'Adam?", clama.

El seu és un discurs anticolonialista i antiracista, projectat des de la trinxera trans en tots els sentits i, segons ell mateix defensa, "és una barreja

entre una estratègia molt pensada i alhora una actitud infantil i volgutament delirant". L'objectiu és clar: "capgirar el discurs universal, que és l'europeu i que és colonial, per situar el punt de partida de la realitat en la meua realitat i el meu cos. El cos universal és el d'Abya Yala."

Ara, Sacchi presenta part d'aquest projecte a la Biblioteca Nou Barris, sota el títol *Pequeña historia de mi nuez para uso de bibliotecas desviadas*. ■

DE QUÈ VA...

Una exposició, un llibre, una veu transfronterera.

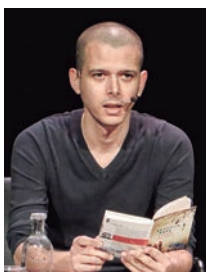
PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Ficciones patógenas és una màquina de desconstruir identitats.

→ Biblioteca Nou Barris.
Pl. Major de Nou Barris,
2. M: Lluçmajor. Fins al
30 de novembre.



MÉS ACTIVITATS



Lletres

La Llibreria On the Road organitza un debat i posterior club de lectura sobre *El que es digne de ser amado*, la novel·la epistolar d'Abdellah Taïa. Serà el dia 14 de a les 19 h al Centre LGTBI i ho moderarà Fátima El Bejjaji.

Festa

El Dirty, la festa temàtica que omple Razz cada dimecres, dedica aquesta edició a l'univers d'acció i fantasia de *Highlander*. Com sempre, amb els DJs Purpur i Perotutehasvisto. El dia 13 a les 00.30 h, per 13 euros!



Cinema

Maricones: El cine de 'Els 5 QK's' és un documental de Ricardo González dedicat a la memòria de cinc cineastes mariques i la seva obra a la Barcelona de la Transició. El projectaran el dissabte 16 a les 21 h a La Federica.

Taller

El Grup d'Amics Gais, Lesbianes, Bisexuals i Transsexuals continua el cicle de tallers de sexualitat amb una sessió sobre educació emocional. La coordina el psicòleg Leo Salas i serà el dia 16 a les 18 h a la seu de l'entitat.

Art

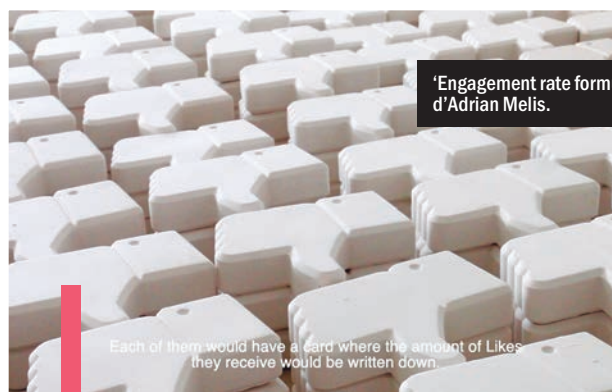
Coordina **Eugènia Sendra**
timeout.cat/art



Sala Metrònom



'First woman on the Moon', d'Aleksandra Mir



'Engagement rate formula', d'Adrian Melis.

Each of them would have a card where the amount of Likes they receive would be written down.

Més agenda a **timeout.cat/activitats-artistiques**

Univers Loop

Dues setmanes per gaudir del festival de videoart de la ciutat!
Per **Eugènia Sendra**

COINCIDENT AMB EL 50è aniversari de l'arribada a la Lluna, el Loop, fira i festival de videoart, mira a l'espai exterior tal com plantejava l'escriptora Ursula K. Le Guin, no per buscar-hi una sortida utòpica sinó per adquirir eines i plantejar noves formes de vida. Un dels treballs més sintònics amb la temàtica és *First woman on the Moon*

(1999), d'Aleksandra Mir, al CCCB; el vídeo simula un allunatge a les platges d'Holanda, tot molt de batalla, amb dones com a protagonistes; l'artista va escriure que podia ser llegit com una reivindicació feminista però també com una "burla a diferents tipus de poder". L'altra proposta en òrbita és *Un dia em vaig creuar amb un meteorit*, exposició col·lectiva a la Fabra i Coats, a la qual Núria Gómez Gabriel oferirà una lectura audiovisual el 29 de novembre.

L'univers Loop s'escampa per la ciutat i en la seva 17a edició reobrirà l'emblemàtica sala Metrònom. Serà el dissabte 16 amb una jornada d'activitats, en què destaca la presentació de l'arxiu audiovisual i sonor del festival Música a Metrònom i una intervenció que amplificarà la reverberació de l'espai privat del Born, que és quasi com una

església. La sala Zumzeig també participa en el Loop, amb projeccions i converses a l'entorn del moviment cosmista rus (dg. 17) i la presentació de *Dona a contrallum*, un ball pel laberint que és el Pavelló Mies van der Rohe (dl. 18).

Però en aquesta festa del videoart brillen altres noms: Bill Viola a La Pedrera, Àngels

Ribé al Centre d'Art Tecla Sala, Isaki Lacuesta a l'Arts Santa Mònica i Núria Güell (al desembre a La Bonne). A la Joan Prats Warehouse presenten la col·laboració a tres mans entre Alicia Kopf, Annika Kahrs i Teresa Solar; i a l'ADN Adrian Melis ens fa tocar de peus a terra transformant 500 likes en suport als refugiats en escultures de

guix. "Hem de dedicar la nostra energia a ajudar aquesta gent", diu el vídeo. ■



DE QUÈ VA...

El festival i la fira de videoart celebren la 17a edició.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure referents i el més nou de la disciplina.

→ Diferents espais.
Fins al 24 de novembre.
loop-barcelona.com

Menjar

Més cuina casolana a
timeout.cat/cuina-tradicional

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

RESTAURANT DE LA SETMANA

Baldomero



EL MÀRQUETING NO és dolent, fins i tot pot tenir ànima. Un bon producte, atractiu a un preu just, n'hauria de ser l'essència. Aquest és el cas del Baldomero, un restaurant en un antic pàrquing de l'Eixample (el propietari, Baldomero, era un *bon vivant*, dels primers a tenir un Mercedes a Barcelona). Entres a un local lluminós i de sostres alts, i et trobes una taula amb deu plats en safates: tots entre 3,50 i 6 euros. Et ve salivera (macarrons gratinats amb beixamel? Amanida de col arrissada amb poma? Quiche de carabassa i formatge de cabra?) i tries què vols al plat combinat (també pots fer-te'l com a primer i segon, si vols). Jo em vaig asseure amb una deliciosa amanida de mongeta tendra i tirabecs, alegrada per cítrics –feta al vapor de convecció, d'aquí el toc al dente– i una abundant ració de guisat de xai esfilagarsat, amb un lleuger estranyament amb espècies del

DE QUÈ VA...

Híbrid entre casa de menjars, masia i bufet no lliure.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Molt bo, bé de preu i té personalitat.

→ Ptge. de Mercader,
16. M: Diagonal. De dl. a
dv. de 9 a 20 h. 10-20 €.

FOTOS MARIA DIAS



nord d'Àfrica. Tot boníssim. Tenen 63 receptes que segons temporada el cuiner reformula de 6 h del matí a 15 h, rotllo *freestyle*, i la taula evoluciona de 12.30 a 16.30 h.

El dimoni és en els detalls, i ho saben; contra l'abús de l'aigua filtrada a dos euros, aquí és gratis. Pots repetir de pa del Forn Sant Josep, i deu ser el primer cop que em prenc un tallat descafeïnat bo (perquè

és de Nomad). Per 11 euros surto cantant *La traviata*, i per 18, festa major. Ja amb la panxa i l'esperit contents, el propietari –que resulta que té una consultoria de muntar restaurants– m'explica que “la idea era portar l'experiència d'una casa de camp a la ciutat”.



Guapo, joven, y con poco dinero... Ves al Baldomero!

■ Ricard Martín

Cuina Mametora

→ Violant d'Hongria, 42. M: Badal. T. 93 192 25 39. 15-20 €.



EL CUINA MAMETORA, obert fa tres mesos, no és un restaurant japonès-peruà-mediterrani de fusió; la cosa va més aviat de *freestyle* casolà i de temporada. L'Ayako, mestressa i cuinera, fa el que vol, quan vol i perquè vol. Sexi. I aquesta actitud davant dels fogons es tradueix en plats que ens enamoren al primer mos; bomba de panko, *onigiri* de bledes, entrepà *nikkei* de *tonkatsu* ibèric, seitons marinats amb pesto d'olives negres i miso... I quines postres! El pastís de xocolata blanca, *matcha*, ametlles i nata casolana es mereix una proposició de matrimoni. Si l'accepta, brindarem amb els licors que elabora d'albercoc, cacau, pruna vermella o verda. La pissarra del Mametora és tan il·limitada com la imaginació i capacitat d'improvisació de la nostra futura esposa.

El seu talent? No és cap altre que mesclar amb gràcia i una desimboltura insòlita les lliçons de cuina tradicional japonesa de la nostra futura sogra amb tot allò que ha menjat durant els seus viatges a Àsia, Amèrica Llatina i Europa. El *tiradito*, el *chicharrón* amb salsa criolla i els *pisco sour* són obra d'en Miguel, el seu soci peruà. El menú de migdia (12,50 euros) és millor que una lluna de mel a les Seychelles. De genolls; Ayako, digues que sí. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...
Cuina lliure de base japonesa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè no fer-ho seria de babaus, si tenim en compte la qualitat, imaginació i preu de la jugada.



IRENE FERNANDEZ

TIME OUT BOX

Plat o 'burger'?



↑ Colella

Sorprèn per la delicadesa, senzillesa i gust amb què el napolità Roberto Colella interpreta el Mediterrani: hi trobareu vasos comunicants entre el litoral italià, català i espanyol, amb receptes que trenquen tòpics italians.

→ Pau Claris, 190 bis. 30 €. colellarestaurant.com

Menja a meitat de preu en deu dels millors restaurants, per 49,95 €!
Compra la capsa a timeout.cat/box



MARIA DIJAS

↑ Chivuo's

Són els amos de la barbacoa nord-americana: ells van portar el *pulled-pork* aquí, com qui diu. Les seves hamburgueses, esclar, no desmereixen; tant si la queixaleu en sucós oví com en vegetarià, són un prodigi de sabor.

→ Torrent de l'Olla, 175. Pintor Fortuny, 15. València, 204. 15 €.



Mengen dos i paga un, en deu hamburgueseries fabuloses. Per 19,95 €!
Compra la capsa a timeout.cat/box

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

El Manchester Bar del Gòtic és un refugi per als nostàlgics del britpop.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per una nit sense sorpreses, amb possibilitat de lligar amb guiris.

Manchester

→ Milans, 5.

M: Jaume I. T. 627 733 081.



UNA DE LES cançons que hi podria sonar és *Common people*. La banda sonora gira a l'òrbita dels Joy Division, Oasis, Happy Mondays, New Order o The Killers. És el Manchester Bar del carrer Milans, on porten 14 anys de cerveses a pintes. L'entrada està presidida per un tocadiscos amb un vinil de *The Queen*

is dead de The Smiths, on es preguntaven si és el món el que canvia o nosaltres. El bar és dels més estables de la zona, i això fa pensar que potser som nosaltres. Els propietaris, l'Ariel i el Javier, porten també el Manchester del Raval, i l'any passat el van renovar. Cerveses, sidra,

còctels, *ginebrinhas* i *chupishots* de rom i licor d'avellana per als aventurers. També estan preparats per atendre argentins àvids de Fernet. Les copes es poden prendre amb una música de fons que permet parlar, amb algun DJ les nits de dijous. Happy hour de 18.30 a 22.30 h

i lavabos no binaris. Un bar petit ideal per lligar amb guiris o per a manciànics que es volen sentir com a casa. Pels carrers del voltant hi circulen grups de joves en mode cercasques. A dins, el bar està poblat de *millennials* que, ningú no s'equivoci, ja no són tan joves. ■ Marc Serena

RAVAL BRUNCH

DOMINGOS 12:00-16:00H

¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS.

360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

25 !!! EUROS

Hotel **Barceló Raval**
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

Més temples del mam a timeout.cat/millors-bars

NO T'HO PERDIS

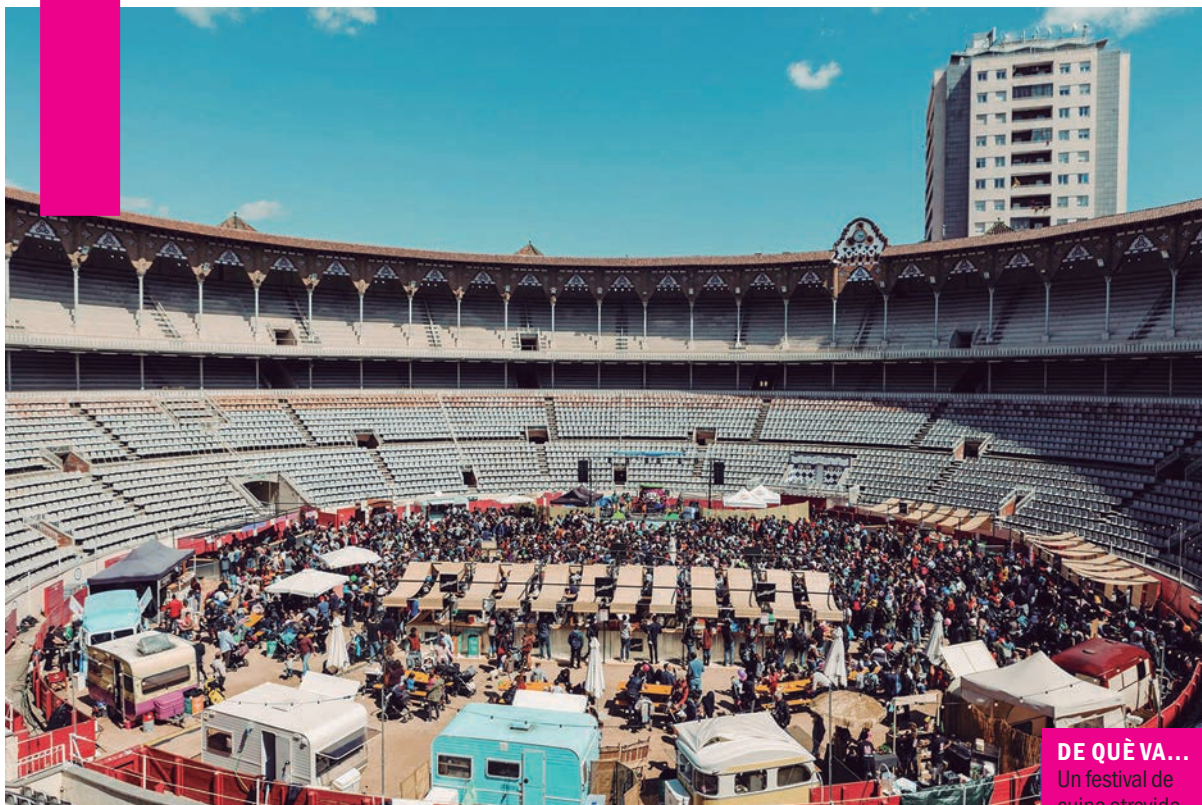
UN CÒCTEL I A SOPAR

→ Del 14 al 24 de novembre. Passeig de Gràcia. cocktailboulevardbcn.com

EL CIVILITZAT COSTUM

d'anar a un bar d'hotel a fer un còctel sovint topa amb preus selectius. Ara bé, del 14 al 24 de novembre se celebrarà al passeig de Gràcia el Cocktail Boulevard, el primer festival de cocteleria basat en el cava. L'oferta és raonable: les cocteleries d'hotels de gran luxe –de les millors de Barcelona– han creat un *trago* especial més snack a 9 euros (amb alcohol) i a 6 euros (sense). Al final, s'emportarà el títol de còctel Barcelona el millor, amb l'ambició que s'identifiqui amb la ciutat com ho ha fet el Manhattan a Nova York. ■





L'última festa!

Monumental Club diu adeu a la temporada al ritme de grans grups de l'escena musical i al gust dels xefs més atrevits de la ciutat

ÉS L'HORA DE ballar i menjar per última vegada aquesta temporada allà on fa anys es feien curses de braus! Després de sis dissabtes consecutius, plens de novetats, Monumental Club posa punt i a part a aquest cicle amb *Last dance!* Tant els que ja hi heu estat com els que encara no, cal que busqueu un forat a l'agenda per anar-hi!

Per a petits i grans

Des de les 12 del migdia i fins a les 10 de la nit, la Monumental s'omplirà de música, *foodtrucks*, activitats i tallers perquè tant els més petits de la casa com els més grans puguin gaudir d'un dels esdeveniments més esperats del mes a Barcelona. L'increïble recinte es transformarà un cop més amb aquesta festa per crear un nou espai, diferent i modern, on poder apartar-se del caos de la ciutat. Per als menuts de la colla hi haurà activitats i tallers que us faran gaudir com mai, a uns i altres, dels plans familiars. A més, la cita estarà acompanyada del jazz suau del Fredrik Carlquist Quartet a l'hora de dinar, que donarà pas a propostes més enfocades a

la pista de ball, com el synth pop divertit dels barcelonins Urfabrique, els hits dels llegendaris Hidrogenesse –un dels grups més importants de la història del pop nacional– i, per acabar de completar la vetllada, les sessions de DJ de Mèther & Zaker, Pegatas i DJ Pepe, que us faran moure els malucs sota la lluna.

Per als més 'foddies'

Alguns dels xefs més atrevits de la ciutat us sorprendran amb les seves propostes en el menjar de carrer més gamberro del moment. Amb la col·laboració d'Eat Street, aquesta vegada es reuniran sabors per a tots els gustos: podreu tastar la fusió catalanoasiàtica de Casa Xica; l'*street food* indi de Masala 73; l'atrevida gastronomia de L'Immortal; el menjar de temporada de Caravan Made; l'increïble menjar peruà de WARIKE Project; les postres més dolces de Coraline, i el cafè d'especialitat de La Cherry Coffee Co; i tot, acompanyat de Magna, la Golden Lager de San Miguel. Una barreja explosiva que us amplificarà l'experiència als cinc sentits i us farà tornar a sentir l'esperit d'estiu!

DE QUÈ VA...

Un festival de cuina atrevida i actuacions en directe, en una jornada molt intensa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi tastareu gastronomies de tot el món i hi escoltareu grups top de l'escena musical.

→ La Monumental.

M: Monumental.

Ds. 16, de 12 a 22 h.

monumental-club.com

Tendències

Més disseny a
timeout.cat/tendencies

El disseny mai és mut

El Museu del Disseny presenta
l'obra de Victor Papanek i la
seva herència contemporània.
Per Eugènia Sendra

VICTOR PAPANEK NO figura en l'*starsystem* del disseny però sí entre els ideòlegs i renovadors de la disciplina als anys 60. Entenia el disseny com a eina política –“cap disseny és un objecte mut”, va dir–, parlava del consum innecessari, de l'obsolescència i els materials de rebuig. Defensava que el disseny havia de ser social i inclusiu, o no ser. Va plasmar la seva filosofia en un esquema essencial, *Big Character Poster No 1* (1969), i al llibre *Design for the real world* (1971); el seu pensament es desplega en una mostra produïda pel Vitra Design Museum al Museu del Disseny, amb obres de Papanek i projectes contemporanis que beuen del seu ideari. “Per mi una de les creacions més rellevants de Papanek va ser ensenyar als alumnes que el disseny era més que una altra cadira, o una taula, i que es podia treballar per diferents tipus d'institucions més enllà del mercat”, apunta la comissària Amelie Klein.

Susanne Koefoed, alumna de Papanek, crearia la figura sobre una cadira de rodes que més tard esdevindria el símbol internacional d'accessibilitat. El projecte s'exposa al costat del Nike Pro Hijab (2017); de la



LEAN-TO-CHAIR (1974), DE VICTOR J. PAPANEK I JAMES HENNESSY. FOTO: UNIVERSITAT D'ARTS APLICADES DE VIENNA. FUNDACIÓ VICTOR J. PAPANEK

desconstrucció d'una torradora, amb què Thomas Thwaites qüestiona el valor material d'allò que ens envolta, i d'una bomba d'aigua DIY pensada per acabar amb la sequera a São Paulo que no ha quallat al mercat. “El disseny social intenta fer un món millor, però això és un pensament naïf que ignora la complexitat de cada realitat”, remarca la comissària.

El discurs de Papanek que obre i tanca la mostra sona actual, com si haguéssim avançat poc. Per Klein, “el disseny ha contribuït a generar el problema i ha de contribuir a la solució, i això passa per decisions polítiques, moviments civils i una reducció del consum”. ■



DE QUÈ VA...

Una exposició més conceptual que d'objectes per descobrir Papanek.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per reflexionar sobre formes de disseny i de vida que potser ens salvaran.

→ Museu del Disseny.
M: Glòries. Fins al 2 de febrer. 4 €.

BOTIGA DE LA SETMANA

Brussosa



QUANTES BOSSES

NECESSITEM? Si fossin bones, segurament molt poques. Una bossa de pell ben dissenyada i ben construïda pot tenir una vida tan llarga com la nostra. També és un espill on resseguir el pas del temps i les experiències viscudes. Ja sigui al cos o a les costures. A les germanes Núria i Carme Brussosa els agrada parlar d'aquest tipus de bosses, de la seva bellesa mutable, la factura artesana, la versatilitat, la seva atemporalitat... Així són les que elles dissenyen per a la seva pròpia marca, produeixen en petits tallers catalans i venen a la botiga familiar en companyia d'altres bosses –també magnífiques– vingudes d'Itàlia o el Japó. Però després de deu anys de trajectòria, Brussosa es reinventa: al nou espai de Via Augusta volen potenciar el tracte directe amb el client i l'experiència de compra oferint productes exclusius fruit de la col·laboració amb firmes afins. Bufandes de moher de Brussosa by Stone? Sí, ja existeixen i són precioses. ■ *Laia Beltran*



DE QUÈ VA...

Una botiga multimarca de bosses i accessoris molt especials.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per trobar la vostra ànima bessona en forma de bossa.

→ Via Augusta, 14-16.

M: Diagonal.
brussosa.com

L'APARADOR

Escampades pel tronc vestireu les bones lletres. Per *Eugènia Sendra*



↑ Logomania camuflada

En comptes de brodar la guineu, a Maison Kitsuné aquesta tardor l'escriuen sobre un jersei de llana merina i aspecte rústic. Des de París, *très cool*.

→ 480 €. maisonkitsune.com



↑ El bon llenç

Imagineu un dels mosaics d'Alighiero Boetti, els famosos *arazzi*, coloristes i amb lletres distribuïdes a l'atzar, convertit en jersei: ho ha fet la italiana Max & Co.

→ 215 €. es.maxandco.com



↑ D'impacte

El més original del polo de llana de Nice Things és l'estampat. Ni animal ni abstracte, sinó tipografies de pal sec trossejades, il·legibles i blaves.

→ 99 €. nicethingspalomas.com

Escapades

Perquè els barcelonins necessiten de tant en tant agafar aire
lluny de la millor ciutat del món

Amb:



FGC
Ferrocarriils
de la Generalitat
de Catalunya

Fòssils, la màquina del temps

A Sabadell podreu ser
paleontòlegs per un dia al
museu dedicat als fòssils i
als dinosaures



EL TREN AVUI ens porta fins a una de les capitals del Vallès Occidental. A Sabadell hi ha un museu singular, el de l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont (ICP), i hem decidit anar a conèixer-lo. Per fer-ho, adquirim el bitllet combinat que ofereix Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) i que porta per nom 'Dinosaures'; inclou anada i tornada a Sabadell i entrada al museu. Podem trobar el tiquet a totes les màquines expenedores de bitllets de les estacions de la línia Barcelona-Vallès (excepte a la de Sabadell Plaça Major).

Potser no cal ni dir que, com tot allò que té a veure amb dinosaures i fòssils, aquesta és una visita ideal per a tota la família i en la qual la canalla xalarà. I més tenint en compte que a la planta baixa del

COM ARRIBAR-HI...

Amb els trens de la línia S2 d'FGC i baixant a l'estació de Sabadell Plaça Major. El museu es troba a uns cinc minuts a peu.

ON MENJAREM...

Al Beagle Restaurant, a 200 metres del Museu de l'IPC. Hi fan una cuina vegana amb presentacions molt acolorides amb productes locals i de temporada.

→ turistren.cat

museu hi ha una part interactiva titulada *Avui investigues tu!* que permet posar-se a la pell d'un paleontòleg.

Coneixereu en Pau, l'avi més vell dels homínids a Europa, i podreu publicar l'article de la descoberta que hi feu en una revista científica! També veureu com és un laboratori de restauració de fòssils. Però les sorpreses continuen a la primera planta, on hi ha l'exposició *El Triceratops torna a Sabadell*, amb una peça central, la reproducció d'un esquelet de *Triceratops*, adquirida l'any 1982 al l'American

Museum of Natural History de Nova York. I diem "torna a Sabadell" perquè ara fa deu anys l'esquelet es va desmuntar i va estar voltant per diverses ciutats i sales d'exposicions; no era clar que tornés al museu de l'ICP, però les peticions dels sabadellencs van fer que l'emblemàtica peça ocupés de nou un lloc privilegiat de l'espai museístic, i a més, amb una renovada mostra que explica aspectes sobre la biologia d'aquesta espècie de dinosaure. I encara al museu, una sala de realitat virtual per visualitzar fòssils en 3D. ■ *Xavi Amat*

NAMÍBIA

Les dunes més altes del món

TENIM UN VIATGE PER EXPLICAR-TE

Els nostres assessors han recorregut el món a la recerca de racons secrets, per dissenyar-te itineraris únics on els nostres hotels també formen part de l'experiència. Perquè a PANGEA som experts en viatgers!

**15 dies
d'aventura**
per **390€/mes***

VINE A LA BOTIGA DE VIATGES MÉS GRAN DEL MÓN

Rambla de Catalunya, 23. BARCELONA - 930 185 123
www.pangea.es

*Preu per persona, finançat en 6 mesos sense interessos, condicionat a l'aprovació per part de l'entitat financera. Consulta condicions.



PANGEA
THE TRAVEL STORE

BRYAN ADAMS

SHINE A LIGHT

11/12/19 BARCELONA
PALAU SANT JORDI



DHL Planting a tree
for every ticket
sold on the world tour

VENDA D'ENTRADES A
DOCTORMUSIC.COM | ENTRADAS.COM

LOS
40

Doctor Music



NICK CAVE AND THE BAD SEEDS

DIUMENGE 26 ABRIL, PALAU SANT JORDI, BARCELONA

ENTRADES A LA VENDA A DOCTORMUSIC.COM / ENTRADAS.COM

AEG
PRESENTS

Doctor Music

NICKCAVE.COM

GHOSTEEN
NOU ÀLBUM
JA A LA VENDA